

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.”

DJELA APOSTOLSKA 11:26

Antiohija

septembar/oktobar 2025.

broj 197

**DOK JOŠ IMAMO VREMENA,
ČINIMO DOBRO SVIM LJUDIMA,
A POGOTOVU SVOME RODU PO VERI.**

GALATIMA 6,10 [NSP]

MOLITE ZA IZRAEL

Molite se za mir Jerusalima! Oni što te vole neka napreduju!

PSALAM 122:6

Međunarodna hrišćanska ambasada u Jerusalimu (ICEJ) je organizacija osnovana od strane evanđeoskih hrišćana. Djeluje u mnogim zemljama u svijetu. Aktivna je i u zemljama bivše Jugoslavije i ima za cilj podržavanje Izraela i jevrejskog naroda na temelju biblijskog učenja o tim temama.

Zahvaljujemo se svima
koji su svojim priložima
finansijski pomogli
štampanje i distribuciju
ovog broja Antiohije.

To su:

Crkva Božja iz Rume,
vjernici iz Banjaluke,
Doboja i Sente.

Izdavač : Antiohija | **Adresa :** Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž :** 1000 | **Štampa :** Minerva, Subotica

---

SVETI DUH

Isus je bio pun Svetog Duha, vođen Svetim Duhom i pun sile Svetoga Duha. Dao nam je primer, koji mi, Njegovi sledbenici, treba da sledimo. Isti Sveti Duh koji je delovao u Isusu nalazi se i u nama danas.

Isus je rekao: „Ja ću moliti Oca i On će vam dati drugog Pomagača, da bude sa vama dovek. On boravi sa vama i biće u vama. Neću vas ostaviti kao siročad, doći ću k vama” (Jovan 14:16-17). Ovaj termin „drugi Pomagač”, je na originalnom grčkom jeziku „*allos parakletos*”. „*Allos*” znači „*drugi, potpuno isti kao ja*”. Sveti Duh je drugi, ali iste je vrste kao Isus. On je treće lice Svete Trojice. A

prevod reči „*parakletos*” je „*pomagač ili utešitelj*”.

Kada je otišao na nebo, Isus nas nije ostavio kao siročad. On nam je poslao drugog Pomagača, da živi u nama i boravi sa nama dovek. Isus je danas sa nama i u nama kroz Svetog Duha. Jedan od najvećih darova koji nam je Isus dao je Sveti Duh. Kada je Isus bio na zemlji On je mogao da bude u jednom trenutku samo na jednom mestu, dok Sveti Duh može da bude svuda u svetu u isto vreme. On nije ograničen vremenom i prostorom, zato je On sa svakim od nas gde god da smo.

Sveti Duh je naš Pomagač koji nam pomaže u svemu, i naš

Utešitelj koji nas ohrabruje i teši. Sveti Duh je osoba, on nije neka bezlična sila. Sa njim treba da razvijamo blisko zajedništvo i druženje.

„Milost Gospoda Isusa Hrista, ljubav Božija i zajedništvo Svetoga Duha sa svima vama” (2. Korinćanima 13:14).

Gospod želi da izgrađujemo prismo prijateljstvo sa Svetim Duhom, toliko prismo da možemo da Mu kažemo i svoja najtananija, najintimnija osećanja i zebnje. Njemu možemo da kažemo sve, baš sve, i da Ga pitamo šta god želimo. On to i voli. On ne voli da Ga ignorišemo i zapostavljamo. On je veoma osetljiv, i tada postaje ožalošćen.

„Ne žalostite Božijeg Svetog Duha, kojim ste zapečaćeni za Dan otkupljenja” (Efescima 4:30).

Možemo da ga pitamo da nam da savet i pouči nas bilo čemu što nam je potrebno u životu, i On će to i učiniti. Isus nam je rekao: „A Pomagač, Sveti Duh, koga će Otac poslati u moje ime, naučiće vas svemu i podsetiti vas na sve što sam vam rekao” (Jovan 14:26).

Sveti Duh će nas naučiti svemu što nam je potrebno za ži-

vot i pobožnost. Zato, obratimo mu se i zatražimo Njegovu pomoć. Ne postoji oblast za koju On nije vrhunski kompetentan da nam pomogne. „Naučiće nas svemu”; to bukvalno znači da će nas naučiti svemu.

„I podsetiće vas na sve što sam vam rekao.” Podsetiće nas na ono što je Isus rekao, na ono što piše u Božijoj Reči, podsetiće nas na Božija obećanja, i tako umiriti i utešiti naša srca, i doneti nam radost. On je naš Utešitelj.

„Kada dođe on, Duh istine, uputiće (vodiće) vas u svu istinu” (Jovan 16:13). Sveti Duh će nas voditi u svu istinu, i onda kada pokušavamo da razumemo Sveto pismo, i u našim životnim dilemama, kada treba da donesemo važne odluke.

Kada čitamo Bibliju, ili slušamo propoved, zamolimo Svetog Duha da nam prosvetli um i otvori srce, da nam govori, da razumemo Božiju poruku za nas danas, i da naše srce bude plodno tlo za seme Božije Reči. Kada god smo u nedoumici kojim putem treba da idemo dalje, koja je prava staza za nas, koji posao da izaberemo, ili kog životnog saputnika, ili koju kuću (stan), ili koji grad (državu), za-

---

molimo Svetog Duha da nas vodi, i sigurno nećemo pogrešiti. On nas osposobljava i daje nam svu neophodnu snagu, da budemo uspešni, napredni i pobedonosni u svim oblastima života.

„A on mi reče: ‘Dosta ti je moja blagodat, jer se moja sila savršeno pokazuje u slabosti’ (2. Korinćanima 12:9). Sila Svetoga Duha savršeno deluje onda kada smo slabi, i čini da postanemo jaki. To je Božija blagodat na delu.

U našem telu, imamo blago, silu Svetoga Duha. „A to blago imamo u glinenim posudama, da bi bilo očigledno da je ova izvanredno velika sila od Boga, a ne od nas” (2. Korinćanima 4:7).

Sveti Duh nam daje snagu da pobedimo svoje slabosti i živimo pravedno pred Bogom. Život po Božijoj volji, život u pravednosti je najbolji život za nas. Sveti Duh nam daje vođstvo i silu da ispunimo Božiji plan za svoj život. U nama deluje „izvanredno velika sila od Boga”. To je blago.

„Ali, primićete silu kad siđe Sveti Duh na vas, i bićete moji svedoci u Jerusalimu, po celoj Judeji i Samariji, i sve do kraja sveta” (Dela apostolska 1:8).

Kada Sveti Duh dođe na nas, mi dobijamo silu. Ta sila nas osposobljava da uspešno svedočimo za Hrista, od svog mesta do kraja sveta. On nas osposobljava da propovedamo Božiju Reč svojim rečima i delima. Neophodno je da budemo ispunjeni silom Svetoga Duha da bi delotvorno objavljivali Hrista. To sami u svojoj snazi ne možemo.

U Bibliji piše: „I ne pijajte se vinom, nego se ispunjavajte Duhom” (Efescima 5:18). Svaki dan treba da se ispunjavamo Božijim Duhom.

Učenici u Jerusalimu su se usrdno molili da ih Bog „krsti u Svetom Duhu”, i evo kako se to dogodilo: „Kada je došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na jednom mestu. Odjednom sa neba dođe huk, kao da duva silan vetar, i ispuni svu kuću u kojoj su sedeli. Oni ugledaše nešto slično plamenim jezicima, koji se razdeliše, pa se po jedan postavi na svakog od njih. I svi se ispuniše Svetim Duhom i počеше da govore drugim jezicima kako im je Duh davao da govore” (Dela apostolska 2:1-4).

Plameni jezik je bio postavljen na svakog učenika, i svi su bili ispunjeni Svetim Duhom. Bog

želi svakog vernika da krsti u Svetom Duhu. Tom prilikom dobijamo i jedan divan Božiji dar, duhovni molitveni jezik. Duh Sveti nam to daje. On nas nadahnjuje da govorimo i molimo se Bogu tim jezikom, koji je drugačiji od našeg maternjeg jezika.

Kad god se molimo duhovnim jezikom, mi se ponovo ispunjavamo Svetim Duhom, kao što se baterija telefona puni kada ga priključimo na struju. Duhom se ispunjavamo i kad god čitamo Sveto pismo, slušamo propovedi, čitamo dobru duhovnu literaturu...

„Ispunjavajte se Svetim Duhom.” To je sadašnje trajno vreme. Konstantno se ispunjavamo Svetim Duhom, jer bez Njega ne možemo. Ispunjeni Svetim Duhom postajemo vatreni vernici, svedoci za Hrista.

Da bismo plodonosno služili Bogu, Sveti Duh na nas izliva svoje darove.

„A svakome se daje da se Duh kroz njega ispolji na zajedničku korist. Jednome se kroz Duha daje reč mudrosti, drugome, po istom Duhu, reč znanja, jednome, istim Duhom, dar vere, a drugome, tim istim Duhom, darovi isceljenja, jednome dar da čini čuda, a drugome dar proštva, jednome dar razlikovanja duhova, a drugome da govori drugim jezicima, a trećem dar da tumači te jezike. I sve to čini jedan te isti Duh” (2. Korinćanima 12:7-11).

Sveti Duh u nama stvara hristoliki karakter kroz svoje plodove. Vernici treba te plodove da ispoljavaju. Time pokazuju da žive po Duhu, i da Isus vlada u njima.

„A plod Duha je ljubav, radost, mir, strpljivost, ljubaznost, dobrota, vernost, blagost, i samokontrola” (Galatima 5:22-23). Ovo su karakterne osobine hrišćanina. Imaćemo ih kada prepustimo Duhu Božijem da nas vodi.

Vizije i snovi su jezik Svetoga Duha.

„U poslednje dane izliću svoga Duha na sve ljude, i vaši sinovi i kćeri će prorokovati, i vaši mlađići će imati vizije, i vaši starci će sanjati snove” (Joil 2:28, Dela apostolska 2:16-17).

Duh Božiji će nam davati pro-ročke poruke, poruke od Boga za nas i za druge, kao i vizije i snove za našu budućnost. Ovde nema nikakvog ograničenja kada je u pitanju naša starosna dob. Niko nije prestar da dobije novi san od Gospoda. Nema ograničenja ni kad je u pitanju pol. „I na svoje sluge i sluškinje izliću tih dana svoga Duha, i oni

će prorokovati” (Dela apostolska 2:18).

Ono što Sveti Duh želi da učini kroz tebe je neuporedivo mnogo više nego što si ti u stanju danas i da zamisliš. Ne ograničavaj Boga. On ti daje novo pomazanje (autoritet i silu Božiju), nove snove, nove vizije, On uvećava tvoju teritoriju, i pokazuje ti nove horizonte.

„A Onome koji svojom silom, koja u nama deluje, može da učini neuporedivo mnogo više nego što smo mi u stanju da zamolimo ili da pomislimo” (Efescima 3:20).

„Ne svojom silom i snagom, već Duhom mojim, kaže Gospod” (Zaharija 4:6). Tako živimo pobednički hrišćanski život, i ostvarujemo vizije i snove, neuporedivo mnogo veće od svega što smo mi danas u stanju i da zamislamo.

Aleksandar Vitakić, Kraljevo

**Ne svojom silom i snagom,
već Duhom mojim, kaže Gospod.**

ZAHARIJA 4:6

PUTOVANJE DAVAOCA ŽIVOTA

[PETI DIO]

Pobačaj: najveći genocid u istoriji svijeta

U Jevanđelju po Jovanu 10:10, zapisane su Isusove riječi: „Lopov dolazi samo da ukrade, zakolje i pogubi.” To je duhovna istina koja se nalazi iza raznih načina na koje se ljudska bića obezvrjeđuju u svijetu: kroz ropstvo, potčinjenost, zlostavljanje, napade i ubistva, što su sve ultimativni prekršaji protiv ljudskog života.

Stotine hiljada ljudi ubijeno je širom svijeta svake godine. Svijet takođe svjedoči još strašni-

jem gubitku ljudskih života u posljednjih stotinu godina (i kroz cijelu ljudsku istoriju) koje su rezultat genocida - uništenja velikih grupa ljudi, ponekad i miliona.

- Kovid-19 je globalna pandemija u kojoj je od 2019. godine pa do 22. jula 2022. godine umrlo 6.398.602 ljudi, kao rezultat bolesti uzrokovane koronavirusom.
- Genocid u Ruandi (1994) kada je u ratu između dva naroda — Tutsi i Hutu, ubijeno 1.174.000 ljudi.

- Genocid u Kambodži (1975-1979): ubijeno je 2 miliona Kmera.
- Holokaust ili Šoa (1933-1945): ubijeno je 13 miliona Evropljana, uključujući 6 miliona Jevreja.
- Staljinov režim (1941-1953), tokom kojega je ubijeno 20 miliona Sovjeta.

Vidjeli smo da, kada se ljudski život ne cijeni onako kako treba, političke vođe, grupe ljudi i cijela društva pribjegavaju destruktivnom ponašanju. Ono što uglavnom ostaje neviđeno jest jedna druga vrsta genocida koja godišnje ubija više ljudi nego svi dosadašnji primjeri zajedno. Pobačaji okončavaju život gotovo 56 miliona ljudi svake godine širom svijeta.

Kao što svijet često okreće glavu od zvjerstava počinjenih u susjednim zemljama, mi smo kolektivno okrenuli glavu od brutalnosti pobačaja i njegovog uticaja na naše porodice, zajednice i narode. Ako je istina da svaki ljudski život ima jednaku vrijednost u Božjim očima, onda oni koji ispovijedaju vjeru u Isusa Hrista ne smiju okretati glavu od zla koje čini pobačaj. Ne samo da mi moramo vidjeti, nego treba i da djelujemo u ime

onih koji ne mogu da se odbrane. U Bibliji piše da trebamo izbaviti one koje vode u smrt (Priče Solomonove 24:11).

Obezvrjeđivanje ljudskog života u svim životnim fazama

Ubistvo i pobačaj su grozni prekršaji protiv ljudskog života; oba uzrokuju smrt osobe. Ubistvo se može dogoditi u svakom trenutku nakon rođenja, ali zato što se pobačaj događa prije nego što se osoba rodi, on će uvijek biti najranija tačka u kojoj ljudski život može biti ugrožen i time napada osobu u najranjivijoj i najbespomoćnijoj fazi njenog života. Ali postoje mnogi načini na koje se ljudski život može obezvrijediti i umanjiti kroz cio životni vijek:

- Rano djetinjstvo: čedomorstvo, ostavljanje, napuštanje;
- Djetinjstvo: seksualno zlostavljanje, trgovina ljudima, dječja vojska;
- Adolescencija: ropstvo, napadi, prodaja za brak;
- Odrasla dob: prostitucija, silovanje, otmica;
- Starija dob: napuštanje, eutanazija.

Svi ovi prekršaji protiv ljudskog života imaju svoje korijene u obezvrijeđivanju ljudskog

života koje se događa kada se nerođeno dijete ubija tokom pobačaja. Ako usvojimo svjetonazor koji priznaje vrijednost nerođenog ljudskog bića, vjerovatnije je da ćemo bolje razumjeti vrijednost svih ljudskih bića koja su se rodila. Ako nas naš svjetonazor vodi tako da stanemo u odbranu još nerođenog djeteta, naša zaštita novorođenčadi (zajedno sa djecom, adolescentima, odraslima i starijima) će doći prirodno.

Međutim, to nije istina u obrnutom slučaju. Iako mi priznajemo Bogom danu vrijednost jednog petogodišnjaka, i dalje možemo potcjenjivati vrijednost pet mjeseci starog fetusa. Iako vjerujemo da Bog voli ženu (jednako kao što voli muškarca), možemo propustiti da prepoznamo stvarnost jednakosti Božje ljubavi za još nerođenu djevojčicu kao i za nerođenog dječaka. Iako razumijemo da Bog snažno brine za staru udovicu (koja zavisi od drugih da se o njoj brinu), možemo zanemariti činjenicu da On jednako brine za jednako zavisno nerođeno dijete.

Mi živimo u svijetu u kojem su mnoge populacije podložne otuđenju i riziku: siročad, osobe s invaliditetom, udovice, izbjeglice. Ako Bog jednako vrednuje svaki ljudski život od trena začeca, tada zaštita ljudskog života treba početi zaštitom onih koji još nijesu rođeni. I ako se mi složimo s Bogom da je čak i nerođeno dijete neprocjenjivo vrijedno, naša zaštita ostalih ranjivih grupa logično će slijediti. Ako je vrijedno nerođeno dijete, vrijedno je i siroče. Ako je vrijedno nerođeno dijete, vrijedna je i osoba s invaliditetom. Ako je vrijedno nerođeno dijete, vrijedna je i udovica. Ako je vrijedno nerođeno dijete, vrijedna je i izbjeglica.

Svaka od ovih ranjivih grupa, zajedno s mnogima drugima, vrijedna je naše zaštite. Biblija mnogo govori o bolesnima, gladnima, zatvorenicima – i mi treba da razmišljamo o načinima na koje to možemo činiti „najmanjem od Njegove braće” (Matej 25:40). Ali zato što svaki ljudski život počinje začecem – svi mi smo još nerođeni prije nego što smo rođeni –

---

utroba treba uvijek biti životna tačka u kojoj započinje puna zaštita i vrijednost.

Biblijski odgovor na obezvredjivanje ljudskog života

Božju perspektivu vezanu za još nerođene i opšteno za ljudski život – da smo svi nosioci Božje slike i jednake vrijednosti – ne prihvataju kao istinu mnogi širom svijeta. Milioni života okončani su prije nego što su imali priliku da iskuse Božji plan za svoje živote. Kao sledbenici Hrista, od nas se traži da djelujemo iz mnogo razloga.

Bog nas zove da stanemo u odbranu onih koji ne mogu da se sami odbrane. Otvaraj usta svoja za nijemoga i za pravo svijetu nesrećnika što propadaju. Otvaraj usta svoja, sudi pravedno i pribavi pravo siromahu i nevoljniku. (Priče Solomonove 31:8-9). Šest je stvari koje Gospod mrzi, a sedam ih je gnu-soba Njegovom biću: ohole oči, lažljiv jezik, ruke koje prolivaju krv nevinu, srce koje smišlja grešne misli, noge koje hitaju na zlo, lažan svjedok koji širi laži i čovjek koji zameće svađe među braćom. (Priče Solomonove 6:16–19) Bog sam je branitelj udovica i otac siročadi (Psalam 68:6). On stvara

dobrotu, pravo i pravdu na zemlji (Jeremija 9:23) i oblikovao nas je, nosioce svoje slike, da činimo isto. Bog očekuje od svog naroda da brani i brine za one u potrebi i one koji nemaju glas, uključujući i one najnevinije: one koji još nisu rođeni.

Bog nam govori da je vjera bez djela mrtva. „Šta koristi, braćo moja, ako ko kaže da ima vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasti? Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdašnje pa im neko od vas kaže: 'Hajdete u miru, grijte se i sitedite', a ne date im što je potrebno za tijelo, kakva korist? Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi“ (Jakovljeva 2:14–17). Kako je Bog suveren, tako nijedan život nije slučajnost. Kako je ljudski život svet, svako dijete je dragocjeno u Njegovim očima. Mi to vjerujemo i u skladu s tim treba da djelujemo, jer nam Biblija govori kako je vjera bez djela mrtva.

Bog nam povjerava službu pomirenja. A sve je od Boga koji nas sa sobom pomiri Hristom i povjeri nam službu pomirenja. Jer Bog je u Hristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opaćina njihovih i polažući u nas riječ pomirenja (2. Korinćanima 5:18–19).

Naš odnos s Bogom izmiren je kroz iskupljujuću snagu smrti i vaskrsenja Isusa Hrista. Mi sada imamo priliku da dijelimo Radosnu vijest s drugima, uključujući i s onima koji su suočeni ili su već donijeli odluku o pobačaju. Bog nastavlja da izmiruje ljude sa sobom kroz Isusa Hrista i nas je izabrao kao glasnike tog pomirenja!

Zaključak

Mnoga društva postala su samodopadna kada je u pitanju gubitak ljudskog života zbog pobačaja. Uništenje kao posljedica ubijanja nevine nerođene djece poprimilo je nemjerljive razmjere: 56 miliona života – dječaka i djevojčica - izgubljeno svake godine, nebrojeno života uništeno, smanjene populacije i potkopana društva. Kada ne priznajemo neuporedivu vri-

jednost svakog ljudskog života i ne poštujemo Njegovog Stvoritelja, rizikujemo da se prema svakom ljudskom životu počnemo odnositi bez dostojanstva i poštovanja koje oni zaslužuju kao nosioci Božje slike.

Moralno propadanje našeg svijeta jest u porastu i prekršaji protiv nama bližnjih, muškaraca i žena, rastu u razmjeri i snazi. Mi smo uključeni u aktivnosti koje su bile nezamislive generacijama prije nas i nedvosmisleno ćemo uskoro svjedočiti prethodno nezamislivom zlu, sve dok i ako biblijsku teologiju o životu ne usvoje pojedinci, porodice, zajednice, društva i narodi.

Tekst je dio treninga „Putovanje davatelja života” (Life International)

*Pripremila i priložila **Sandrina Jurjević**,
direktorica Centra za život **Svjetionik** u Sarajevu
www.svjetionikcentarzaizivot.com*

PRVA LJUBAV

No imam na tebe, što si ljubav svoju prvu ostavio. Opomeni se dakle otkuda si spao, i pokaj se, i prva dela čini. Otkrivenje 2,4-5

Biblija misli sasvim drugačije nego što mi mislimo. Ovde imamo jedan stih iz Otkrivenja, poslednje knjge u Novom zavetu. U zastrašujućim slikama nam govori o strašnim Božjim sudovima koji očekuju bezbožni svet. Kada bi takvu knjigu napisao čovek kao što smo mi, o tome da ovi Božji sudovi moraju jednom da dođu, tada bi on sasvim sigurno počeo osvrtnom na prošla vremena i postavio bi dijagnozu sveta i ponudio prikaz o njegovoj pokvarenosti.

Jovanovo Otkrivenje to čini sasvim drugačije. Želi dati sveđoćanstvo o Božjim sudovima nad bezbožnim čovećanstvom, ali poćinje time što govori o gresima Božje dece. Daje otkrivanje o tome kakvi su verujuć

ućenici Isusa Hrista. To je gorka istina za nas. Veoma je lako gledati „brvno u očima sveta“, ali otkrivati „iver“ u vlastitim očima je mnogo teže.

Ne može se čitati Jovanovo otkrivenje a da se ne izbegne unakrsna paljba osude. Sam Isus ovde govori o osnovnom grehu Božje dece: da više nemaju onakvu ljubav kao što su je imali na početku. Šta to znaći? To je ljubav Gospoda Isusa prema nama.

U Bibliji piše da je je prvo ljubio nas. Njegovom ljubavlju, dokazanom na krstu, sve poćinje, a Njegovo traženje nas izgubljenih, to je nastavak. Da li je moguće tu ljubav napustiti i ostaviti? Oćigledno da je moguće. Vratimo se Njemu i Njegovoj velikoj ljubavi.

Gospode! Pokaži nam svoju ljubav i time, da ćeš nam pokazati u ćemu grešimo. Amin.

Vilhelm Buš

ADAME, GDE SI?

Glas koji i danas traži izgubljene.

„A Gospod Bog pozva čoveka i upita ga: ‘Gde si?’”

1. Mojsijeva 3:9

Tišina sobe u kojoj više nema deteta. Zamisli oca. Svakog dana ulazi u istu sobu. Zavesa se ne pomeraju. Krevet je spreman. Igračke netaknute; ali nema deteta. Tu tišinu ne remeti ni plač, ni smeh, ni šapat. Samo jedno pitanje visi u vazduhu kao vlaga posle kiše: „Gde si?”

Nije to glas sudije. Nije to gnev. To je ranjena ljubav koja traži lice onoga ko se krije.

Tako je Bog prvi progovorio nakon greha. Nije zapitao: „Šta si uradio?”

Nije mu odmah objavio osudu. Već: „Adame, gde si?”

Taj glas i danas putuje kroz vreme, kroz gradove i sela, kroz tvoju ulicu, kroz ulaz, kroz zido-

ve, kroz ekran – i dolazi do tvog srca. To je glas koji ne osuđuje – nego traži. Prvo pitanje u Pismu nije upućeno da bi razobličilo – već da bi povratilo.

Bog je mogao reći: „Znao sam!” Ili: „Upropastio si sve!” Ali Njegov prvi refleks nije bio presuda – nego poziv.

Bog ne govori da bi te unizio. On pita jer te još uvek traži.

Tražio je Adama, tražio je Samuila, zvao je Isaiju, pozvao je Zaheja sa drveta, i Pavla na putu u Damask. I danas, taj isti glas pita: „Sine, ćerko... gde si?”

Gde si kada misliš da možeš bez Njega?

Čovek se krije od Boga od kada je greh ušao u srce. Ali danas se ne krije iza žbunja – nego iza ekrana, radnih sati, iza umora, iza bunta, iza razočaranja u druge ljude.

Gde si kad si onlajn, ali duhovno oflajn?

Gde si kad više veruješ GPS-u nego Božijoj reči?

Gde si kad ti je vibracija telefona jača od glasa savesti?

Gde si kad si u kontaktu sa svima – osim sa Bogom?

Možda si i ti nekada rekao: „Ostavi me, Bože. Nije vreme.” Ali Njegov glas ne odustaje.

Gde su Adam i Eva pobjegli – tamo je On došao. Sveto pismo nije knjiga ljudske potrage za Bogom. To je knjiga Božije potrage za čovekom.

Kada je Adam pobjegao – Bog je došao. Kada je Kain začutao – Bog mu je progovorio. Kada se čovek izgubio – Bog je pošao u potragu. I konačno, nije samo zvao – došao je. U Isusu Hristu.

„Sin čovečiji dođe da traži i spase izgubljeno.” (Luka 19:10)

Gde si kad znaš da si kriv – ali ne znaš kako nazad?

Ako si ikad u sebi osetio: „Nisam dostojan. Ne smem Bogu u oči da pogledam.” – znaj da te ne zove da bi te oborio, već da bi te podigao.

Juda je pobjegao od krsta. Petar se vratio ka krstu. Svi smo mi Adam; ali nije kraj.

Najdublji poziv nije: „Šta si uradio?”

Najdublji poziv je: „Gde si?”

Jer On ne zove tvoj greh. On zove tebe. Ne ostaj u žbunju kada te On zove po imenu.

Setimo se drugih glasova u Pismu:

„Samuile, Samuile!” – mladić u hramu koji nije znao ko ga zove, ali je odgovorio: „Govori, Gospode!”

„Isaija” u hramu – vidi sebe kao nedostojnog, ali kad Bog pita: „Koga ću poslati?”, on kaže: „Evo mene!”

„Zahej” – skriva se iznad svih, ali Isus ga zove po imenu: „Zaheju, siđi!”

„Savle, Savle... zašto me goniš?” – i onaj što progoni postaje apostol.

A sada, taj isti glas dolazi do tebe. Ne kaže: „Gde si bio? Šta si sve upropastio?”

Nego: „Gde si? Sada?”

Jedan Adam je pobjegao – jedan Hristos došao. U vrtu Edena, čovek je pobjegao. U vrtu Getsimanskom, Hristos je pao na lice i rekao: „Oče, neka bude Tvoja volja.”

U Edenu – Bog je zvao čoveka. Na Golgoti – Bog je čutao da bi čovek progovorio.

Adam je sakrio lice – Hristos ga je otkrio. Adam je obukao lišće – Hristos je bio svučen. Adam je okrenuo leđa Bogu – Hristos je okrenuo lice ka grešniku.

Gde si – nije geografija. To je duhovna lokacija. Ovo pitanje nije oko toga u kom si gradu. U kojoj crkvi. Koji status imaš. Ono pita: gde ti je srce? Jesi li još u bekstvu? Jesi li se umorio od bežanja? Jesi li negde na pola puta – ne sasvim daleko, ali ne ni sasvim blizu? On te pita: „Gde si... upravo sada?”

Odgovor nije rečima – nego korakom. Adam nije odgovorio odmah. Ćutao je. A onda se pojavio. I to je dovoljno. Odgovor Bogu nije objašnjenje. Ni opravdanje. Ni spisak promašaja. Odgovor je – „Evo me.”

Za svakog ko kaže: „Evo me” – postoji Golgota. Za svakog ko odgovori: „Ovde sam” – postoji

zagrljaj. Za svakog ko prestane da se krije – postoji novo srce.

Zaključak:

Gde si – a gde možeš biti? Na kraju, pitanje ne ostaje u vazduhu. Ono želi odgovor. Ne samo za ovu propoved, ne samo u crkvi, ne samo u časopisu. Nego sada.

Gde si u odnosu na Njega? Gde je tvoj život – u odnosu na volju Božiju? Gde je tvoja vera – u odnosu na poziv Hristov?

Molitva predanja:

Gospode, pitaš me: „Gde si?” A ja sam se krio. Krio sam se iza uspeha, iza maski, iza straha, iza svega što nije istina. Ali sada izlazim. Ne da bih se pravdao. Nego da bih Tebe susreo. Evo me. Uzmi moj život. Moje srce. Moj put. Neka Tvoj glas ne bude zaludan u mom životu. Nek moje „evo me” bude početak mog novog „idem sa Tobom”. Amin.

Dragan Kocić, Pančevo

BORBA

Mi se, naime, ne borimo protiv ljudi od krvi i mesa, nego protiv glavarstava i vlasti, protiv sila koje vladaju ovim carstvom mraka, protiv zlih duhova u nebeskim prostorima.

Efescima 6:12, NSP

Grčka reč „arha“ u ovom stihu se odnosi na satansku hijerarhiju demonskih vladara. Reč „kosmos“ na grčkom znači „svet“ i podrazumeva naš univerzum.

Prvu stvar koju moramo razumeti i verovati, jeste to da u duhu jednog ratnika nema žalopojki i kuknjave, nema žaljenja, i nema odustajanja posle rana, povreda i batina koje zadobijemo u borbi. Ako se ne boriš, u-

vijek ćeš dobijati batine. Kroz bitke dobijaš snagu, veštine, i jačaš u Bogu jer je On sa tobom.

Razotkrivanje duhova

U molitvi i posvećenom životu možemo se direktno ustremiti na određene duhove.

Sada ću navesti neke od njih:

- *Duh obmane*

Laži se maskiraju i izgledaju poput istine kako bi nas to skrenulo sa uskog puta.

- *Duh ponosa*

Suptilni greh i pad koji nas odvaja od blagodati i mira koje imamo u Gospodu.

- *Duh pohote*

Satansko oružje koje nas navodi da napravimo kompromise; i ono je usmereno protiv čistote i svrhe koju trebamo imati u Gospodu.

- *Duh pobune*

Potkopavanje autoriteta i božanskog poretka.

- *Duh kontrole i manipulacije*

Maskiranje osoba i duhova koji vode na stramputicu.

- *Duh straha*

Parališuća sila koja veru zamenjuje anksioznošću i depresijom.

- *Duh ropstva*

Zatočeništvo u samom sebi; gubitak radosti Gospodnje. U takvim slučajevima ne važi stih: „Sve mogu u onom koji mi snagu daje.”

- *Duh opterećenosti*

Osećaj velikog tereta i brige. Jalja se pitanje: „Šta ću sada?” Očajna osoba i put ka samouništenju.

Draga braćo i sestre, mi smo u borbi! Borimo se protiv sila tame, ali ne sami, jer nemamo šta da tražimo sami u toj borbi, već se borimo u ime koje je iznad svakog imena - ime Isus!

Ljubiša Antić, Zrenjanin

RADOVAĆE SE PRAVEDNIK U GOSPODU,
U NJEMU ĆE UTOČIŠTE NAĆI,
PA ĆE SE HVALITI SVAKO SRCA ČESTITOGA.

PSALAM 64:10

ἀγάπη
AGAPE

POSLUŠNOST KAO ČIN VJERE

Šta podrazumijeva poslušnost kao čin vjere? Da li smo poslušali nekoga samo zato što smo mu vjerovali? Mislim da jesmo i to često. Roditelji su nas odgajali da budemo poslušni bez obzira da li nam se to u datom momentu sviđalo ili ne. Mi smo trebali ispunjavati zadatke i obaveze čak i onda kada nismo razumjeli svrhu istih. Znali smo da nas roditelji vole i da žele najbolje za nas.

Sa druge strane, bilo je momenata kada smo bili buntovni i odbijali poslušnost. Nismo htjeli da se podložimo i pokušavali smo svojim snagama da se izborimo za neke svoje stavove i planove. Više puta je dolazilo i do sukoba, do obostranog nerazumijevanja koje je dalje vodilo do različitih posljedica.

Svaka neposlušnost je imala svoju cijenu. Onog momenta, kada smo se pokajali za svoje greške i vratili se na pravi „kolosijek“, imali smo šansu za napredak i uspjeh kao личности. Roditelji su bili tu da postavljaju granice, da nas usmjeravaju, koriguju i da nam pomognu u sazrijevanju kako bismo postali dobri ljudi. Naravno, da bi djeca vjerovala roditeljima i bila im poslušna, roditelji im moraju praktično pokazati kroz svoja ponašanja i djela da su dostojni povjerenja.

Pogledajmo sada hrišćansku perspektivu. Naš Bog je najbolji pokazatelj vjernosti. On nas nikada nije iznevjerio. Sve što je obećao je učinio ili će učiniti.

Isus Hrist je bio poslušan do kraja, istrčao je trku koju je započeo. Dobrovoljno je otišao

na krst da bi se svijet spasio po Njemu. Bilo je teško i sramotno, bilo je fizičke borbe i boli, ali nije odustao ni kada je bilo najgore. Vjerovao je svome Ocu i nastojao je ispuniti svoju svrhu. Znao je da Ga Otac šalje u misiju za dobrobit ljudi.

Njegova poslušnost kao čin vjere je nama donijela blagoslov. Ne moramo živjeti u prokletstvu, u grijehu, odvojeni od Boga. Naš je zadatak da budemo vjerni a kroz to dolazi i poslušnost. Pitanje je da li smo mi vjerni i da li ćemo biti poslušni Njemu? Mnogi vjeruju, ali njihov život ne pokazuje poslušnost.

Dok čitamo Bibliju, upoznajemo mnogo ličnosti koje su živjele živu vjeru. Oni nisu samo potvrdno klimali glavama i govorili da vjeruju, nego su svoju veru pokazivali djelima. Avram, Noje, Josif, Mojsije su samo neki od velikana vjere. Iza svakog od njih stoji potvrda vjere kroz čin poslušnosti i kroz djela.

Znamo definiciju vjere iz Poslanice Jevrejima 11,1 koja glasi da je vjera garancija za ono čemu se nadamo, dokaz za one

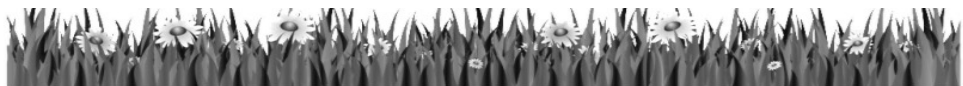
stvarnosti koje ne vidimo. Mi danas, iako ne vidimo neke stvari, vjerujemo u njih jer nam je Bog toliko puta pokazao da je ozbiljan u svojim naumima. Nismo Ga vidjeli, ali smo Njegovu prisutnost osjetili kroz Duha Svetoga, kroz Njegova djela na praktičan način. Dakle: „Tako je i s vjerom, ako nema djela, mrtva je u samoj sebi” (Jakovljeva poslanica 2,17).

„Zar nije bio naš otac Avram djelima pokazan opravdanim kada je prinio na žrtvenik svog sina Isaka? Vidiš da je vjera zajednički djelovala sa njegovim djelima i da je vjera uz pomoć djela postala savršena” (Jakovljeva poslanica 2,21-22).

Stoga, ne budimo oni koji govore da vjeruju a njihov život pokazuje suprotno. Nastojmo biti poslušni čineći djela dostojna vjere u našeg Spasitelja.

„Uprimo pogled u začetnika i dovršitelja naše vjere, u Isusa, koji umjesto određene Mu radosti podnese krst ne mareći za sramotu te otada sjedi sa desne strane Božijeg trona” (Jevrejima 12,2).

Dejana Opačak, Zenica

PRIGRLIMO NADU

Podržimo žene u zastrašujućim promenama

Ko još nije pomislio na mogućnost drastične promene u jednoj jedinoj sekundi. Zaista, dok trepnemo nešto neočekivano može da nam sasvim promeni smer života. Recimo, prosidba koju prihvatamo i koja nas za budućnost okreće prema nekome. Potvrda da smo trudne pokreće vihor misli i osećanja, i pred očima nam prolaze slike života koji nas očekuje. Žena tada u trenu postaje svesna svog majčinstva, svoje potrebe da se preda novom putu prepunom osećanja, avanture i nade.

To su lepe promene koje nas raduju, a znamo da mnogo toga u životu bude i drugačije. Jedna prijateljica mi je rekla: „Nekada mi se čini da Bog zaljulja naš čamac da bi nas primorao da promenimo pravac plovidbe!” Ovo posebno vredi za neočeki-

vane događaje. Takvo „ljuljanje” nekada čini da pomislimo da ćemo ispasti iz čamca! Najednput se nebo zacrni i vetar zaduva - nastane osluja. Iako znamo da su životne nepredvidivosti neizbežne, prečesto smo nespremne za njih.

Dok se molimo za žene pogođene ratovima, prirodnim katastrofama, siromaštvom, ekonomskim krizama i drugim krajnostima, sećamo se Nojemi- ne, žene o kojoj čitamo na stranicama Starog zaveta. Život joj je u jednom periodu bio na udaru neopisivih nevolja. Neočekivano i neizbežno ju je trajno promenilo, i primoralo da se neprestano prilagođava okolnostima.

Srce nam zebe kada pomislimo kakve su je tragedije zadesile. Ostala je udovica još dok su joj deca bila mala, zbog čega je

nosila breme samohrane majke, a kasnije, kada se život konačno malo razdanio, došle su nove žalosti. Oba sina su joj umrla. Ostala je sama sa dve snahe udovice, i morala je da krene sasvim iznova. Odlučila je da se vrati u otadžbinu. Ruta, jedna od snaha, rešila je da krene sa njom u Judeju.

Tek je taj novi početak bio težak. Naporno su radile, trpele, ali ta priča je imala srećan završetak. Ruta se udala, rodila sina i Nojeminino srce se ispunilo radošću jedne bake. Sve se to desilo nakon pretpljenih gubitaka, tuge i promena. Ostala je jaka u veri i Gospod joj je dao mudrosti, vodio ju je milostivo kroz sve izazove.

Nebrojene žene i danas žive baš takvu priču. Slušamo o izbijanju ratova, prirodnim nepogodama koje nanose goleme štete i drastično menjaju uslove života, donose patnju i gubitke, kako voljenih, tako i imovine. Zbog toga je mnogo migracija, izbeglištva, mnogo izazova da se nauče novi jezici i prilagođava novoj kulturi. Strah, bol, zbrka i nesigurnost nadjačavaju sve; ali ima nade! Možemo da zavapimo Gospodu koji je kraj nas i u danima nevolja. Možemo da Ga molimo za pomoć u sve-

mu, pa i učenju novog jezika i prilagođavanju normama novog društva. On rado pomaže – telesno, mentalno i duhovno nas leči.

Inače, Bog je u Nojemininu životnu obnovu uključio i druge ljude. Tako je i sa nama danas. Drugi imaju ključno mesto u životu stradalnika. Nemam reči zahvalnosti i za vaše saosećajno srce, drage moliteljke, žene nade! Hvala vam što odvajate vreme za molitveno zastupanje ovih žena pred licem nebeskog Oca. Ohrabrujem vas da se posvetite i praktičnoj pomoći ženama oko sebe. Možda možete da pomognete nekome ko uči vaš jezik? Ili da ih samo slušate dok vam izlivaju rane srca? Budite njihov glas pred Bogom: zastupajte ih. Nekada je i potrebno i dovoljno da ih samo saosećajno zagrlite. Samo vaše prisustvo i briga biće prelepi iskazi Božje ljubavi.

Još jednom, hvala vam što ste naše molitvene saradnice. I vas neka uteši saznanje da nikada niste same: „Jer ja, Gospod, Bog tvoj, krepim desnicu tvoju, govorim ti: Ne boj se, ja ti pomažem” (Isaija 41,13).

U Hristovoj predivnoj ljubavi,

Suzi Pek

direktorka TWR programa *Žene nade*

ŽENE SA PORUKOM BOŽIJOM

Čitala sam stihove u vezi vaskrsenja, o tome kako su žene došavši do groba videle da je grob prazan. Tada su dobile zadatak, prvo od anđela, a zatim i od samog Isusa, da kažu učenicima radosnu vest, da je On vaskrsnuo i da je živ. Ovo me je podstaklo na to da malo dublje prostudiram Božiju Reč, da li je i kako Bog koristio žene u prenošenju Njegove poruke.

Žene koje su bile kod groba i videle čudo, dobile su zadatak, i požurile su da prenesu ovu divnu poruku učenicima u Jerusalim. Kada su stigle tamo, kako su učenici reagovali na to? Ova vest je za njih bila kao „prazna šala” (Čarnić), jedan drugi prevod glasi „izmišljotina”, dok je u mađarskom prevodu Biblije to nazvano „prazno žensko brbljanje”. Ovo mi se najviše sviđa, jer ono što žene pričaju ne treba uvek uzeti za ozbiljno, to su samo neke ženske priče.

Zatim su već isto večer došli učenici koji su bili na putu za Emaus sa istom porukom. Tada je usledilo ono što ranije nisam primećivala iako sam to mnogo puno puta pročitala.

Nakon te dve poruke i sam Isus se pojavio pred učenicima, i ukorio ih zbog njihove nevere, što nisu poverovali „onima” koji su Ga videli vaskrslog iz mrtvih. Ko su ti „oni” sa porukom. To su prvo bile **žene**.

Isus **nije** rekao: „Dobro, razumem ako žene niste shvatili ozbiljno, one su ipak samo žene, ali učenike koji su bili na putu za Emaus, e to je već nešto drugo.” Isusu je bilo veoma važno da učenici poveruju kada čuju poruku koju je On poslao preko žena. Zapravo su samo žene nosile poruku, a učenici koji su putovali u Emaus su preneli samo svoje iskustvo. Isus ih nije poslao sa porukom, oni su se samovoljno vratili. To

je ono na šta dosad nisam obraćala pažnju. Bog govori a žena prenosi Njegovu poruku, jer ju je Gospod zadužio da to učini, i On očekuje da ljudi to uzmu za ozbiljno.

Ako se vratimo u drugo poglavlje Lukinog evanđelja, videćemo da su Isusa kao bebu doneli u hram po zakonu. Ko su ljudi koji su bili tamo i prepoznali Njega kao Mesiju? Prva osoba je bio Simeon, koji je dao proroštvo u vezi Isusa, a druga osoba je bila proročica Ana (opet žena) koja je svima govorila o Isusu. *„Poče da govori o detetu svima koji su iščekivali izbavljenje Jerusalima.”*

Meni ovo snažno govori da su Bogu žene isto toliko važne kao i muškarci. Pri tome mislim na Gospodnje delo u izgradnji Carstva Božijeg i u širenju Njegove poruke. Psalmista u 68. psalmu govori o mnoštvu žena sa radošnom porukom (mada neki prevodi izostavljaju reč žene).

Ed Silvosu je napisao knjigu „Božije tajno oružje”. Knjiga govori o tome da vojska u ratu obično ima neko tajno oružje koje će ubaciti da bi iznenadili i

savladali neprijatelja i dobili bitku. U pomenutoj knjizi pisac govori da će Bog na taj način koristiti žene u poslednjim danima kao svoje tajno oružje i na ovo se odnosi 68. psalam.

Počela sam istraživati Pismo, da vidim hoću li naći žene koje je Bog koristio u prenošenju poruka u Starom i Novom zavetu, i pronašla sam dosta njih. Kada shvatimo da smo Gospodu veoma važne i da nas želi koristiti, shvatićemo da imamo puno veću vrednost pred Gospodom nego što smo dosad o sebi mislile. Nismo slučajno rođene. Bile smo u Božijem planu od početka. On je izabrao da se rodimo kao žene, i On je planirao da živimo tamo gde sad živimo (Psalam 139:14-16). Jedinstvene smo i potrebne smo Gospodu.

Budi spremna, da budeš prva tamo gde te Bog vodi, gde još „ženska noga nije kročila” kada je u pitanju služba u tvom gradu, a možda i u zemlji gde živiš. Bog nas želi koristiti. Ima poziv i plan za sve nas.

Ksenija Sabo, Subotica

POTRAGA

Biblija je knjiga koja govori o ljudskoj izgubljenosti i velikom naporu da ljudi pronađu put i smisao života. U svom tom traganju, stavljajući sebe u centar univerzuma, ljudi zapravo gube i smisao i put. Najupečatljivija priča je svakako ona koju je ispričao Isus Hristos u Evanđelju po Luki u petnaestoj glavi. Ta priča je poznata kao „Priča o izgubljenom sinu”.

U njoj se govori o bogatom čoveku koji je imao dva sina. U neko doba života, mlađi sin je zatražio svoje nasledstvo od oca. Otac je sinovima podelio imanje. Mlađi sin je uzeo svoj imetak i otišao daleko od oca u

daleku zemlju. Tamo je živeći raskalašno i nemoralno, potrošio svo svoje nasledstvo. Pored svega onoga što ga je zbog toga snašlo, desilo se i to da je tom dalekom zemljom zavladala glad. Prijatelji su ga napustili i niko nije želeo da mu se smiluje u nastaloj bedi života. Jedini koji mu je pomogao, bio je jedan uzgajivač svinja. On ga je prihvatio da mu čuva svinje, a za hranu mu nije davao čak ni ono čime je hranio svinje. Tamo, u tom svinjcu, ovaj izgubljeni sin je došao k sebi. Shvatio je šta je učinio i koga je napustio. U velikom pokajanju, vratio se u dom svog oca, koji ga je rado-

---

sno i sa praštanjem dočekaao, i vratio mu svo dostojanstvo koje je kao buntovnik bio izgubio.

U Starom zavetu nalazimo priču o Lotu i Avramu.

Avram je bio lotov stric. Bog je Avrama pozvao da napusti Mesopotamiju i dođe u zemlju Hanan – u današnju Palestinu, koju je obećao da će dati Avramu i njegovim potomcima u nasleđstvo. Avram je sa sobom poveo Lota. U Hananskoj zemlji su im se stada veoma umnožila. Avram je predložio da se razdvoje. Lotu je dao da bira gde želi. Videći plodnu Jordansku dolinu i bogate gradove u njoj, odabrao je da ode tamo. Budući da je došao u vrlo bezbožno područje, veoma se mučio. Pored toga, Bog je zbog velikog greha osudio Sodomu, grad u kome je živio Lot. Milošću, zato što je Lot bio pravedan, Bog ga je sa porodicom izveo iz Sodome, pre nego što ga je spalio. Uslov spasenja je bio da se bežeći ne osvrću za sobom, ali Lotova žena nije mogla da odoli. Okrenula se i u trenutku se pretvorila u slani kamen. Lot je u strahu živio sa svoje dve kćeri u jednoj pećini. Tu su njegove kćeri, napivši oca, počinile incest sa njim i rodile sinove.

I Avram i Lot su sledili put. Avram je sledio put na koji ga je pozvao Bog. Lot je sledio put svog srca. Put lagodnosti i ličnog prosperiteta. Avram je dostigao cilj, jer je bio vođen Božjom rukom. Lot je doživeo krah, i materijalni i duhovni.

Mudri kralj Solomon je u svojim pričama između ostalog napisao: „Neki se put čoveku čini prav, a kraj mu je put ka smrti.”

Postoji priča o traženju odgovora na pogrešnom mestu. Saul, prvi car Izraela, grešio je mnogo pred Bogom i Bog je prestao da mu se objavljuje i da mu govori preko proroka. U svojoj nezvesnosti i teskobi, potražio je odgovore na svoja pitanja preko vračare. To ga je koštalo života. Poginuo je zajedno sa svojim sinovima u prvom ratu.

Najdramatičnija priča potrage u Starom zavetu je ona koja se tiče svakoga od nas. Priča o Adamu i Evi, prvim ljudima i praroditeljima svakoga od nas. Iako se Bog svakodnevno sretao sa njima, učeći ih životu i putu kojim njihov život treba da ide, srca su im se ispunila sumnjom u Božju dobrotu. Bog im je rekao da slobodno jedu sa svakoga drveta u Edenskom vrtu, samo da ne smeju jesti sa drveta

poznanja dobra i zla, jer u dan kada okuse sa njega, umreće.

Sigurno je da su prema ovom drvetu gledali sa strahom i zna-
tiželjom. Onda je došao neko da
ih ohrabri da krenu u potragu.
Sam Sotona je došao kroz pod-
muklu zmiju. Stavio im je u srce
sumnju u Božju pravednost i
dobrotu. Rekao im je: „Bog vam
je dao sve, a zabranio vam je
ono što je najlepše. Spoznaju.
Znanje. Bez znanja, drži vas u
zavisnosti. Vi niste slobodni.
Nećete umreti ako jedete sa o-
vog drveta. Tek kada okusite
njegov rod, otvoriće vam se oči
i bićete kao bogovi.”

Možda im je, između ostalog
rekao i ovo: „Eto, ja sam jeo sa
ovog drveta i živ sam. Za život
mi nije potreban Bog. Živim bez
njega jako dugo, iako je i meni
zabranio da jedem sa ovog

drveta i pretio mi je da ću
umreti.”

Ne piše tako u Bibliji, ali u
kontekstu onoga što im govori i
onoga što oni čine posle toga,
očigledno je da ih je nešto snaž-
no ohrabrilo da postanu nepo-
slušni i buntovni prema Bogu.

Njihova potraga je počela.
Prekoračili su liniju dozvolje-
nog. Okusili su sa zabranjenog
drveta i našli se sa druge stra-
ne. Izašli su iz zone sigurnosti i
blagoslova i zakoračili u zonu
tame, prokletstva i beznađa.
Izgubili su se u svom traganju.
U ovu izgubljenost su povukli
sve svoje buduće potomke u
svim naraštajima, sve do današ-
njih dana. Sve do nas.

Kao vrhunac svake potrage,
Biblija piše o Božjoj potrazi.
Kao odgovor na potragu Adama

i Eve koja se završila tako tragično, sam Bog, Tvorac čoveka, u svojoj bezgraničnoj ljubavi odlučio je da krene u potragu. Napravio je plan i unapred ga objavio izgubljenom čoveku. Objavio ga je kroz Bibliju. Do najmanjih sitnica je razradio svoj plan i krenuo. Njegova potraga je usledila rađanjem Isusa, u čijem telu se sam Bog otelovio.

Isus u Evangelju daje veličanstvenu izjavu: „Ja sam došao da nađem i spasem sve što je izgubljeno.”

Čitav Novi zavet odiše potragom Isusa Hrista za izgubljenim

dušama. Njegova smrt je zame-
na za smrt svakog ko poveruje.
Njegovo vaskrsenje je potvrda
da je On nosioc života i da je sa-
da živ. Njegovo uznesenje je
potvrda drugog duhovnog sve-
ta u kome živi Bog i odakle
gospodari.

Istorija svedoči da se Njegova
potraga još nije završila. Prema
Njegovim rečima, potraga će
biti završena jednoga dana ka-
da će svi oni koji u Njega veru-
ju, vaskrsnuti i preobraziti se.
Nakon toga će biti odneseni u
nebo, mesto prebivanja samog
Boga.

::

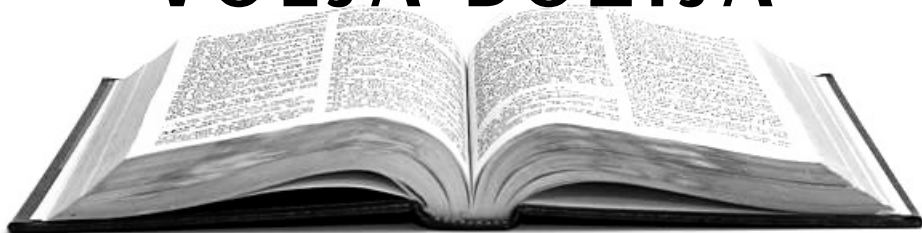
ISTRAŽI ME, GOSPODE, ISKUŠAJ ME,
ISPITAJ MI I NUTRINU I SRCE.

PSALAM 26:2

ἀγάπη
AGAPE

VOLJA BOŽIJA

Poznajmo šta je volja Gospodnja.

Efescima 5:17

Zašto je ovo važno? Suština duhovnog i molitvenog života može se definisati kao usklađivanje naše volje sa voljom Božjom. Naša volja je poražena grehom i potrebno joj je isceljenje. Veoma često, kada radimo ono što želimo ili što nam se čini da je potrebno, mi zapravo ne vršimo volju Božiju nego volju demona koji nas obmanjuju i lažu.

Trebalo bi da se naučimo da svoju destruktivnu samovolju potčinimo volji Božijoj, što predstavlja čin vere, kojom čovek priznaje da više veruje Bogu nego sebi i poverava Mu se. Što se tvrdoglavije držimo svoje volje, to više sebi nanosimo štetu. Dobar primer za to je prorok Jona.

Setimo se kako se Gospod Isus Hristos molio: „Ali ne moja volja nego Tvoja da bude” (Luka 22:42). Ako je On, budući bez-

grešan i savršen, govorio na ovaj način, zar onda mi koji smo nesavršeni, ne moramo utoliko više da gradimo život po ovom principu?

Da, ovo je vrlo lako reći, ali je jako teško učiniti. Na primer, i među hrišćanima danas imamo jako puno ponosnih osoba koje se teško odriču svojih vlastitih uverenja: „Ja najbolje znam”; „Moje mišljenje ili moje želje su najvažniji”.

To se događa čak i među novorođenim hrišćanima koji redovno idu u crkvu. I kod njih postoji svesno bežanje od spoznanja volje Božije (Jona 1:3), jer govore: „Šta ako ja to ne želim da učinim?”

Ovo je prilika da u takvom izazovu pobedimo sebe, i da pokažemo poverenje i ljubav prema Hristu. Bez toga, kako se možemo nazvati hrišćanima?

Pavle je rekao: „Ne budite nerazumni, nego poznajte šta je volja Božija” (Efescima 5:17).

On je ovim takođe rekao da treba da otkrijemo šta je volja Božija, ne samo da bismo je primetili, već da bismo je i ispunili.

Mnogi ljudi pitaju: „Kako saznati volju Božju?” Pre svega u Svetom pismu ili Reči Božijoj. Ovo je prvi izvor za nas hrišćane. Ko zanemaruje Sveto pismo, teško će spoznati šta je volja Gospodnja. Dešava se i to da vernik koji je upoznat sa Svetim pismom, koji se redovno moli, u određenoj životnoj situaciji jednostavno ne može sa dovoljnom jasnoćom da raspozna šta je volja Božija za njegov život u datim okolnostima.

U toj situaciji će pomoći nešto drugo, a to je duhovni razgovor sa duhovno zrelijima u veri. Kada odete sa važnim pitanjem kod brata ili kod sestre, molite se Bogu da vam On otkrije svoju volju preko njih i Gospod neće posramiti vašu nadu.

Ukoliko se „vernik” lukavo moli, pa kaže: „Ako se volja Božija slaže sa mojom, ispuniću je, ali ako ne, onda neću.” Tada znamo da takva molitva nije po volji Gospodnjoj i da nas Duh Sveti neće voditi u toj situaciji.

Potpuno predanje i poslušnost u veri je uslov koji Gospod stavlja pred nas. Oslanjanje na sopstvenu volju, ljudsku mudrost i naš zdravi razum su otvoreni znaci s kojima svedočimo naše nepoverenje i našu neveru. Preuzimanje inicijative i vodstva u svoje ruke je jasan bunt protiv volje Gospodnje, i put koji vodi u duhovni poraz i potpuni promašaj.

Uvek se setimo saveta koji nam je ostavio mudri Solomon: „Uzdaj se u Gospoda svim srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se. Na svim putevima svojim imaj Ga na umu, i On će upravljati staze tvoje. Ne misli sam o sebi da si mudar, boj se Gospoda i uklanjaj se od zla” (Priče Solomonove 3:5-7).

Najvažnije nam je da znamo šta je volja Božija, da se trudimo da je sa spremnošću prihvatimo, a onda će nam sam Bog ukazati način kako da je ispunimo. On je uvek tu i uvek je spreman da nam u tome pomogne. Tražimo pomoć od Boga, ali ne onako kako mi to želimo, već kako Bog hoće.

Ivan Zlatanović, Leskovac

DUHOVNA POZICIJA I AUTORITET

Sotona pokušava da nas ukloni kako bi povratio autoritet koji mu je Isus oduzeo. Ako ne hodaš u autoritetu koji ti je Bog dao, neko drugi će ga uzeti i iskoristiti protiv tebe.

Na prvom mjestu treba znati da postoji duhovno prebivalište ili pozicija na kojoj se mi nalazimo kao vjernici u Isusa. Zajedno sa ovom pozicijom dolazi i autoritet. Ovaj autoritet je ono što neprijatelj želi. Ako uspije da postigne da mi zanemarimo autoritet koji nam je Bog dao, sotona će ga uzeti i iskoristiti protiv nas. Ovo neće imati efekta samo na nas već i na one koji su nam povjereni.

Slijedi nekoliko stihova iz Biblije koji se tiču naše pozicije i du-

hovnog autoriteta. Analizirajmo neke od njih.

Koji živi u zaklonu Višnjega, u sjeni Svemogućega počiva.

-PSALAM 91:1

Izvede me na prostrano mjesto i izbavi me, jer sam Mu mio.

-PSALAM 18:19

Noga moja stoji na pravom putu; na skupštinama ću blagosiljati Gospoda.

-PSALAM 26:12

Vjernici bukvalno posjeduju svoje duhovno mjesto. Tvoja obaveza kao vjernika je ne samo da znaš svoje mjesto i poziciju, već i da budeš na njoj. Ako ne znaš svoje mjesto, onda nećeš moći ni da funkcioniraš u tijelu Hristovom.

Pozicija i autoritet koje nosiš sa sobom mogu da budu izgubljeni ili ukradeni. Jasan biblijski primjer za to je Juda Iskariotski. Nakon što se Isus uznio na nebo, učenici su se okupili da se mole. Petar je tada objasnio šta se dogodilo sa Judom:

Naime, u knjizi Psalama je napisano: dom njegov neka bude pust i ne bilo nikoga ko bi stanovao u njemu.

-DJELA APOSTOLSKA 1:20, EČ

Juda je trajno izgubio svoje duhovno mjesto (poziciju) načinivši grijeh (Djela apostolska 1:16-17). Ovo je glavni metod koji neprijatelj koristi kako bi izbacio ljude iz njihovog duhovnog autoriteta. Tako je postigao da Adam i Eva padnu, da budu izbačeni iz raja i da on preuzme vlast nad njima i nad svime čime su oni vladali.

Adam i Eva su imali najvišu poziciju autoriteta na zemlji. Svako živo biće i sva priroda su bili pod njihovom vlašću. Bog je rekao: „Da načinimo čovjeka po svojem obličju, kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji” (1. Mojsijeva 1:26). Ništa na ovoj zemlji u duhovnoj ili fizičkoj stvarnosti nije bilo iznad ljudskog autoriteta, jedino Bog.

Kada je Adam posjedovao taj autoritet, nije bilo bolesti, zemljotresa, gladi ili siromaštva. Bila je to nebeska vladavina na zemlji, sve dok je Adam hodao u zajedništvu sa Bogom i koristio autoritet i silu koje mu je Bog dao. Sa Adamovim grijehom, sve je prestalo i ništa više nije bilo pod njegovim autoritetom. Učinivši grijeh, Adam je svoju duhovnu poziciju koju je imao, prepustio Božijem neprijatelju.

U Pismu se nalazi svjedočanstvo o tome kako se sotona hvalio kada je kušao Isusa u pustinji. Sotona Ga je odveo na visoku goru da Mu pokaže carstva ovoga svijeta i tada je rekao:

Tebi ću dati svu vlast ovu i slavu njihovu, jer je meni predana i ko me ja hoću daću je.

-LUKA 4:6

Bog je povjerio autoritet Adamu, a ovaj ga je prepustio sotoni. Adam je tako izgubio i više nego li samo svoju duhovnu poziciju. Sve što mu je Bog povjerio na staranje je bilo ugroženo i pod uticajem onoga što se dogodilo. Nastupilo je postepeno propadanje prvobitne harmonije i reda.

Jedan od primjera je i životinjsko carstvo. Dok je bila aktuelna Božija i Adamova vladavina, lavovi nisu proždimali druge životinje; kobre nisu imale smrtono-

sne i otrovne ujede; jagnjad nisu imala razloga da se boje vukova ili drugih grabljivaca (Isaija 65:25). Međutim, nakon pada u grijeh, vidimo da su žrtvovane nedužne životinje kako bi se čovjek obukao (1. Mojsijeva 3:21). Kasnije možemo da pročitatamo o neprijateljstvu i strahu između ljudi i životinja nad kojima je čovjek nekada imao vlast (1. Mojsijeva 9:2).

Sama planeta je osjetila posljedice. Zemlja je postala prokleta i ponašala se neprijateljski prema čovjeku, jer je morao naporno i mučno da radi kako bi zemlja donijela plodove, iako ih je ranije darežljivo pružala (1. Mojsijeva 3:17-19). U Rimljanima 8:20 (EČ) piše: „A tvorevina Božija potčinjena je ništavnosti ne svojevrijemno.”

Ništa na ovoj zemlji, bilo duhovne ili fizičke prirode, nije izbjeglo posljedice čovjekove neposlušnosti. Nepravda, smrt, bolest, siromaštvo, zemljotresi, glad, zaraze i mnogo još toga je došlo na zemlju. Izgubio se božanski red i autoritet. Adamovo potomstvo je naučilo da mrzi, zavidi i ubija. Neprijatelj je preuzeo autoritet koji je Bog dao čovjeku radi zaštite i brige i okrenuo ga je protiv svih stvorenja, te ga je koristio za uništavanje i smrt.

Obnovljeni autoritet

Čovjek je prepustio svoju poziciju autoriteta sotoni. Iz tog razloga, samo je čovjek mogao i da ga obnovi. Hiljadama godina kasnije, rodio se Isus. Njegova majka je bila kćerka Božijeg naroda sa kojim je Bog sklopio savez. Njegov otac je Sveti Duh Božiji. On nije pola čovjek a pola Bog. On je *Emanuel* – „sa nama Bog” (Matej 1:23). Činjenica da je Isus bio čovjek, dala Mu je legalno pravo da povрати ono što je bilo izgubljeno. Zbog toga što je bio Sin Božiji, bio je slobodan od vlasti koju je neprijatelj imao nad ljudima.

Sve što je govorio i činio, otkrivalo je Božiju volju. Grijesi su bili oprošteni jer u Njegovoj prisutnosti nisu imali vlast i autoritet. Bolesti i slabosti su morale da se poklone Njegovom autoritetu i sili (Luka 5:20-24). Sama priroda Mu se pokoravala (Marko 4:4). On je hodao u autoritetu kojeg se Adam odrekao. Isus je kroz poslušnost i žrtvu obnovio autoritet koji je Bog prvobitno dao Adamu (a ovaj ga je izgubio). Na taj način bio je obnovljen i odnos sa Bogom.

Prije nego što se vratio svome Ocu, Isus je izjavio: „Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Sve-

toga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka" (Matej 28:18-20).

Jasno je da je Isus povratio i više od onoga što je Adam izgubio. Sotona i Adam su imali vlast samo nad zemljom, dok je Isusova vladavina uključivala i nebo. Isus je uznesen i uzvišen iznad vlasti i autoriteta koji je sotoni bio oduzet. Nakon što je pokazao svoju poziciju i autoritet, Isus nam je rekao „idite”. Zašto je Isus istakao povezanost između Njegovog autoriteta i našeg poslanja? Odgovor pronalazimo u pismima apostola Pavla.

Pozicija autoriteta

Pavle se molio da shvatimo koliko „je izobilna veličina sile njegove na nama koji vjerujemo po činjenu prevelike sile Njegove, koju učini u Hristu, kad Ga podiže iz mrtvih i posadi sebi s desne strane na *nebesima*” (Efescima 1:19-20, EČ). Obratite pažnju na to da se ovdje ne pominje nebo u jedini, već Pavle jasno piše „na nebesima”. Objašnjenje možemo pročitati nekoliko stihova kasnije: „Bog je Hristom oživio i vas koji ste bili mrtvi zbog svojih prestu-

pa i grijehova... i s Njim je vaskrsao nas i postavio na *nebesima* u Hristu Isusu” (Efescima 2:1,5, EČ). Ova *nebesa* su mjesto gdje prebivaju Njegova otkupljena djeca.

Odgovor na pitanje gdje se nalaze ta nebesa i koja je njihova pozicija, možemo pronaći u Efescima 1:21 (EČ): „*Iznad* svakog poglavarstva i vlasti i sile i gospodstva i nad svakim imenom koje se naziva ne samo na ovom svijetu nego i u budućem.”

Otkupljen čovjek je sakriven u Hristu i data mu je pozicija u duhovnom svijetu gdje je on iznad đavola. Isus nas je ohrabrio: „Evo vam dajem vlast da stojete na zmije i na škorpije i na svaku silu neprijateljsku i ništa vam neće nauditi” (Luka 10:19).

Sada možemo da razumijemo zapovijest „idite”. Isus je razumio autoritet koji je povjerio vjernicima. Prava koja smo dobili novim rođenjem su nas postavila visoko iznad neprijatelja, njegove vlasti, sile i uticaja.

Baš kao što je učinio sa Adamom u Edemskom vrtu, sotona sada pokušava i nas da izbací iz pozicije duhovnog autoriteta, ka-

ko bi ponovo zadobio autoritet koji mu je Isus oduzeo. Ako sotona može da ukrade ili uzrokuje da pojedinci odbace svoju poziciju autoriteta, onda on ponovo može da ima autoritet koji može koristiti. Pavle je to dobro objasnio: „Ne dajite mesta đavolu” (Efescima 4:27, EČ). Mi, vjernici, ne smijemo da izgubimo svoju duhovnu poziciju.

Položaj u carstvu Božijem

Moramo da shvatimo da je carstvo Božije baš kao što i sam naziv govori - carstvo. Carstva i kraljevstva su uređena na takav način da postoje činovi i autoriteti. Nebeska vladavina nije izuzetak. Što je viši čin ili položaj, veći je uticaj i autoritet.

U Edemskom vrtu sotona nije prišao slonu ili lavu. On je razumio ko je tamo imao autoritet i prišao je čovjeku. Znao je da će na taj način moći da pokori ne samo čovjeka, već i sve drugo što mu je bilo podložno i o čemu se starao.

Kada neprijatelj napada crkvu, njegov primarni cilj je vođstvo. Nedavno je pastor neke velike crkve odlučio da se razvede od svoje supruge. Ne postoji biblijsko opravdanje za takav čin i to

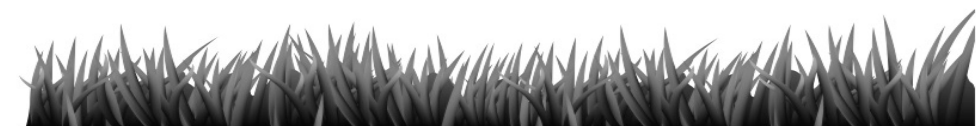
je uništilo njegovu suprugu i njihovu djecu. Kada su starješine koje su se nalazile ispod njegovog autoriteta pokušale da preispitaju njegov postupak, on im je rekao da mogu da idu iz crkve ukoliko im se ne sviđa.

On je svojevolumeno prekršio zapovijest Božiju, oslobodio je duh razvoda i prevare u svojoj crkvi. Nakon toga je došlo do porasta razvoda u crkvi, čak i među vođama. Ostali su bili obeshrabreni. Šokirani, mnogi su počeli da idu od crkve do crkve, pitajući se kome mogu da vjeruju. Kada sotona sruši glavu i čuvara kuće, kada ga zbaci sa njegovog položaja, onda i oni koji su bili povjereni njegovoj brizi postanu veoma ranjivi.

Imao sam priliku da vidim roditelje koji su svjesno prekršili zapovijesti Božije. U takvim situacijama, samo je pitanje vremena kada će njihova djeca da slijede isti primjer. Neko će ovo nazvati prokletstvom, ali zbog čega se to dešava? Čineći grijeh, roditelji odbacuju svoju poziciju duhovnog autoriteta, čine svoju djecu slabom i izlažu ih uticaju neprijatelja.

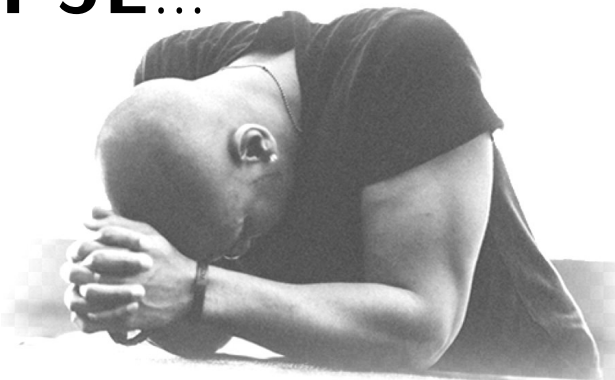
John Bevere

Iz knjige „Pobjeda nad strahom”

POMOLI SE...

*Pomoli se Ocu svome u tajnosti;
i Otac tvoj koji gleda u tajnosti
ispuniće (platiće) ti.*

Matej 6:6

Mi isuviše često podvlačimo važnost toga kako treba dobiti odgovor na molitvu. Međutim, Gospod Isus ovde govori o nagradi za molitvu. Kako dolazimo do toga? Tako što se ta ista reč „ispuniti” - koja je upotrebljena ovde - ponovo upotrebljava u 2. stihu koji se odnosi na milostinju, i u 16. stihu koji se odnosi na post.

Po svemu sudeći ovo obećanje ispunjenja se odnosi na nekakvu nagradu koja će se primiti u budućnosti. Ono što nam je ovde rečeno, jeste da je odgovor na molitvu od drugorazrednog značaja, dok je nagrada za molitvu od prvorazrednog značaja. Ako nam je molitva u

saglasnosti sa Božijim mislima, ona u tom slučaju neće biti samo uslišena - ono što je značajnije - ona će izići na videlo u budućnosti pred Hristovim sudom za nagradu.

Molitva je prvenstveno zajedništvo sa Bogom radi objavljivanja Njegove slave. U ovom odlomku licemeri izopačuju ono što bi trebalo da proslavi Boga kako bi im poslužilo u svrhu njihovog samoveličanja. Oni se mole na javnim mestima da bi im ljudi pljeskali, i to im godi. O čemu se tu radi? Oni se samo mole da bi ih ljudi zapazili, a ne zato da bi ih Bog čuo. Povod predodređuje ishod. Ovi ljudi nalaze svoju platu tamo gde je i traže - u ljudskoj slavi. Platu koja se prima u Carstvu, oni potpuno gube. Nikada je nisu ni tražili.

Mana

BIĆE KAKO JA HOĆU, ILI NEĆE BITI NIKAKO

PSALAM 78:7-8

Izrailjci su bili veoma tvrdoglavi i buntovni tokom godina lutanja pustinjom. To je upravo i bio razlog zbog koga su pomrli u njoj. Nisu bili spremni da rade ono što im je Bog govorio da čine. Svaki put kada bi zapali u nezgodu, vapili su Bogu da ih oslobodi. Čak bi bili vrlo poslušni Njegovim nalogima – sve dok se okolnosti ne bi popravile. Nakon toga bi se ponovo vraćali u pobunu.

Ovaj ciklus se ponavlja nebrojeno puta u Starom zavetu; toliko puta da je to gotovo nemoguće. Međutim, ukoliko ne budemo bili dovoljno mudri, i sami ćemo zapasti u isti životni ciklus.

Smatram da su neki ljudi po prirodi malo tvrdoglaviji i

buntovniji od ostalih. Isto tako, važno je da se osvrnemo na svoje korene i da vidimo kako smo počeli u životu, zbog toga što i to ima uticaj na nas.

Rođena sam sa snažnom voljom i verovatno bih dobar deo života provela „na svoj način” bez obzira na cenu. Ali godine koje sam provela kao zlostavljana i manipulisana – kao dodatak mojoj snažnoj ličnosti – je u meni stvorio stav da mi niko na svetu neće moći „soliti pamet”.

Očigledno je Bog pre nego što bi me počeo koristiti morao da se pozabavi mojim temperamentom. Bog zahteva da odustanemo od svog puta kako bismo bili savitljivi u Njegovim rukama. Sve dok smo buntovni i tvrdoglavi On nije u stanju da nas upotrebi.

Moja definicija *tvrdoglavog* je svojeglavo ili teško za saradnju, a *buntovnog* ono što se odupire kontoli, odupire ispravci, jogunasto, ono što se odupire ustaljenim međama. Obe reči opisuju stanje u kome sam ja bila – one opisuju mene!

Zlostavljanje koje sam iskusila kao dete je imalo veliki uticaj na moju iskrivljenu sliku o autoritetu. Ali, kao što sam to već rekla u knjizi, nisam mogla dozvoliti da moja prošlost postane izgovor kako bih ostala u zamci pobune ili nečega sličnog. Pobednički život zahteva spremnu poslušnost Gospodu. U sposobnosti da se odrekemo svoje i činimo Njegovu volju treba rasti. Vrlo je važno razvijati se u ovoj sferi.

Nije dovoljno uspeti se do određenog nivoa i pomisliti: „Stigao sam do cilja!” Naša je obaveza da budemo poslušni u svemu – ne zadržavajući ništa za sebe ili imati određena nedo-

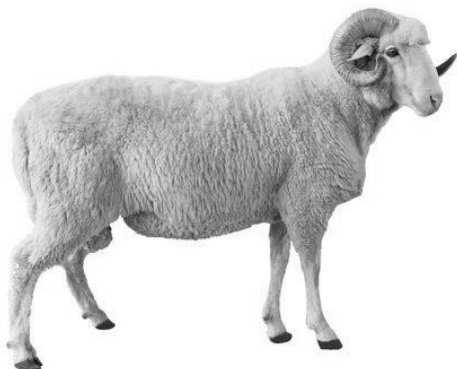
dirljiva područja, vrata zatvorena za Gospoda. Svi mi imamo neke stvari kojih se teže odričemo, ali ja bih vas podsetila na činjenicu da malo kvasca ukiseli celo testo (1. Kor. 5:6).

BOG TRAŽI POSLUŠNOST, A NE ŽTRVE

„Ali Samuilo reče: zar su mile Gospodu žrtve paljenice i prinosi kao kad se sluša glas njegov? Gle, poslušnost je bolja od žrtve i pokornost je bolja od pretiline ovnujske. Jer je neposlušnost kao grijeh od čaranja, i nepokornost kao sujeverstvo i idolopoklonstvo. Odbacio si riječ Gospodnju, zato je i on tebe odbacio da ne budeš više car nad Izrailjem.”

1. Samuilova 15:22-23

Za Saula znamo da mu je data prilika da bude car. On taj položaj nije zadržao dugo zbog svoje tvrdoglavosti i buntovnosti. On je bio privržen svojim idejama i stavovima.

Jednom prilikom kada je Samuilo prorok ispravljao Saula zbog njegovih dela, Saulov odgovor je bio: „Ja sam mislio ovako.” Nakon toga je izneo koje su njegove ideje o datom pitanju (1. Sam. 10:6-8; 13:8-14).

Samuilov odgovor Saulu je bio da Bog traži poslušnost, a ne žrtvu. Mi često ne želimo da učinimo ono što Bog traži od nas i tada imamo običaj da uradimo nešto drugo kao zamenu za ono što je On hteo, a mi ga nismo poslušali.

Koliko je Božjih sinova i kćeri podbacilo u tome da vladaju kao carevi u životu (Rimljaima 5:17; Otkrivenje 1:6) zbog svoje tvrdoglavosti i buntovnosti?

Uvod u Knjigu propovednika u jednom izdanju Svetog pisma kaže sledeće: „Svrha ove knjige je da ispita život u celosti i da utvrdi da je u biti život besmislen bez iskrenog poštovanja i poslušnosti Bogu.”

Moramo razumeti da bez poslušnosti nema ni poštovanja. Buntovnost koju iskazuju mnoga deca današnjice je slika nepoštovanja koje imaju prema svojim roditeljima. Ovakvo stanje je u većini slučajeva greška roditelja zbog toga što oni ne žive životom koji pobuđuje osećaj poštovanja i respekta.

Većina stručnjaka se slaže da je Knjigu propovednika zapisao car Solomon kome je Bog dao više mudrosti nego ijednom drugom čoveku. Ukoliko je Solomon bio u toj meri mudar, kako je onda počinio toliko grešaka u životu? Odgovor je vrlo jednostavan: vrlo je lako nešto imati i to nešto ne koristiti. Mi um Hristov imamo, a da li ga uvek koristimo? Isus je postao naša mudrost od Boga, a da li je uvek koristimo?

Solomon je hteo da ide svojim putem i da radi šta mu je volja. Ceo život je proveo pokušavajući jednu, a potom drugu stvar. Imao je sve što se novcem moglo kupiti – međutim, ipak je na kraju svoje knjige zabeležio sledeće:

„Glavno je svemu što si čuo: Boga se boj, i zapovijesti njegove drži, jer to je sve čoveku.”

Propovednik 12:13

Dozvolite mi da svojim rečima kažem kako ja doživljavam ovaj stih. Sav smisao ljudskog postojanja je da poštuje i da obožava Boga tako što će mu biti poslušan. Pobožnost svake vrste je ukorenjena u poslušnosti – ona je temelj svake sreće. Niko ne može biti zaista srećan bez da je Bogu poslušan. Svaki segment našeg života koji štrči

se može urediti poslušnošću. Poslušnost predstavlja celinu čovekove dužnosti. Što se mene tiče ovo je predivan stih i ja vas hrabrim da mu ga i sami proučavate.

I POSLUŠNOST I NEPOSLUŠNOST IMAJU POSLEDICE

„Jer kao što neposlušanjem jednoga čovjeka postaje mnogi grješni, tako će i poslušanjem jednoga biti mnogi pravedni.”

Rimljanima 5:19

Naš izbor – poslušati ili ne – utiče kako na nas tako i na one oko nas. Zamislite samo šta bi bilo da su Izrailjci voljno slušali Boga, koliko bi slavniiji njihovi životi bili. Mnogi od njih i njihove dece su pomrli u pustinji zbog toga što nisu hteli da se povinuju Bogu. Njihova deca su bila pod uticajem njihovih odluka, kao i naša našim odlukama.

Nedavno mi je najstariji sin rekao sledeće: „Mama, imam nešto što želim da ti kažem i možda budem zaplakao usput, ali saslušaj me. Razmišljao sam o tebi i tati kako ste uložili mnoge godine u službu i kako

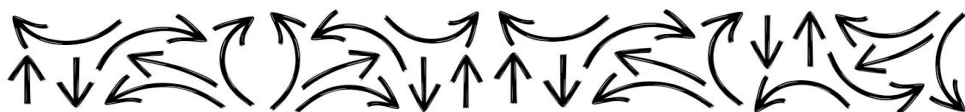
ste se mnogo puta povinovali Bogu iako to nije bilo lako za vas. Shvatio sam da ste ti i tata prošli kroz mnogo toga, stvari za koje niko ne zna, i da, Bog mi je to jutros rekao, da sam ja imao velike koristi od vaše poslušnosti. Želeo bih da znate da sam vam zahvalan.”

Ono što mi je rekao mi je mnogo značilo i podsetilo me je na Rimljanima 5:19.

Tvoja odlučnost da budeš poslušan Bogu utiče na druge ljude i kada odlučiš da mu nećeš biti poslušan i to utiče na druge. Budi neposlušan Bogu i ostaćeš u pustinji, ali zapamti da ukoliko imaš decu, sa tom svojom odlukom i njih držiš na istom mestu. Možda će oni kada odrastu biti u stanju da se izvu-ku iz nje, ali će u međuvremenu sasvim sigurno platiti cenu tvoje neposlušnosti.

Tvoj život bi možda bio u mnogo boljem stanju ukoliko bi neko od tvojih predaka bio poslušan Bogu. Poslušnost ima dalekosežne posledice – ona zatvara kapije pakla i otvara ustave neba.

Mogla bih da napišem celu jednu knjigu o poslušnosti, ali

za sada bih želela da se zadržim na tome da je neposlušnost plod pogrešnog razmišljanja.

POKORI SVAKU MISAO HRISTU

„Jer oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego silno od Boga na raskopavanje gradova, da kvarimo pomisli i svaku visinu koja se podiže na poznanje Božije, i robimo svaki razum na pokornost Hristu.”

2. Korinćanima 10:4-5

Vrlo često nas naše misli mogu uplesti u neku nepriliku. U Knjizi proroka Isaije (55:8) čitamo: *„Jer misli moje nijesu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi...”* Bez obzira šta vi ili ja mislili Bog je svoje misli zapisao u knjizi zvanoj Biblija. Mi svoje misli moramo ispitati u svetlu Reči Božje, voljni da u svakom trenutku svoje misli

pokorimo Njegovima, znajući da su one najbolje.

Upravo je ovo i poruka navedenog citata iz Druge poslanice Korinćanima. Ispitaj šta se nalazi u tvom umu. Ukoliko se nešto ne slaže sa Božjim mislima (Biblijom) odbaci svoje misli i prihvati Njegove.

Ljudi koji se oslanjaju na taštinu svog uma ne uništavaju samo svoj, već i živote onih oko sebe.

Um je bojno polje!

Na tom polju se odlučuje da li ćeš pobediti ili izgubiti u ratu koji je đavo otpočeo. Moja je iskrena molitva da ti ova knjiga pomogne u svrgavanju mudrovanja i svake druge stvari koja se podigne protiv Božje spoznaje, u zarobljavanja svake misli na pokornost Isusu Hristu.

Joyce Meyer

Iz knjige BOJNO POLJE UMA

UTJEŠITELJ: DUH SVETI

„I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugoga Utješitelja da bude s vama navijek” (Jovan 14:16).

„A Utješitelj, Duh Sveti, koga će Otac poslati u Moje ime, On će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoh” (Jovan 14:26).

„A kad dođe Utješitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh Istine, koji od Oca izlazi, On će svjedočiti za Mene” (Jovan 15:26).

„Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da Ja idem; jer ako Ja ne idem, Utješitelj neće doći k vama; ako odem, poslaću Ga k vama” (Jovan 16:7).

Ljubljeni, da li poznajete Utješitelja? Ne mislim samo razumom, nego iz iskustva. Vjerovati u Gospoda Isusa Hrista razumom je jedna stvar, ali je potpuno druga stvar vjerovati u

Njega srcem. Jedna stvar je razumom potvrditi istinu o Svetome Duhu, ali sasvim je nešto drugo poznati Ga kroz iskustva. U to prvo sam jako čvrsto vjerovao i priznavao sam ličnost Duha Svetoga onako, kako to jasno naučava Biblija. Neću zaboraviti dan, kad Ga je Bog objavio mom duhu i od tada Mu vjerujem i poznajem Ga iskustveno. Predivno iskustvo i doživljaj ove predivne istine doseći ćeš tek kada ti Bog da život da bi poznavao Duha Svetoga kao ličnost. Bog ti to mora objaviti.

Samo kada si ovako probuđen da uzvjeruješ srcem, Duh će za tebe postati stvarnost. Kada Ga

---

upoznaš kroz sopstveno iskustvo, shvatićeš kakav je Utješitelj; kako je blizak, drag, poželjan! Nema tako bliskog ovozemaljskog prijatelja! To što je nekad bio Gospod Isus, to je sada Utješitelj.

Da li Ga poznaješ takvog, ljubljeni čovječe? Da li si u Njemu pronašao Utješitelja? Da li ti je tako stvaran – kao sam Gospod Isus?

Moje iskustvo sa Utješiteljem

Mene je našao na raskršću. Nisam znao kuda da se okrenem. Imao sam neuobičajeno teške kušnje, neprijatelj me je jako napadao. Nisam mogao da ga otjeram. Moje srce je bilo napušteno. Mučila me je tjeskoba i želio sam da se vratim porodici i svom poslu, a onda mi se objavio Duh.

Bilo je to oko podneva 13. juna. Odjednom je moje srce bilo ispunjeno. Hodao sam po sobi i slavio Boga u radosti Svetoga Duha. Sve moje kušnje su odjednom nestale. Sotonin napad je bio uništen bez mog truda. Ispunio me je sam Duh Sveti. Bio sam potpuno spokojan u vezi sa budućnošću. Tjeskoba je prestala. Nikad više nisam želio da se okrenem i

vratim nazad. Svaki moj sat je bio ispunjen Njime. Mojom unutrašnjošću je tekao mir kao rijeka. Prestalo je svako gunđanje, plakanje, i sve žalopojke. Strpljivo sam čekao na Božje vrijeme. Utješitelj je bio sa mnom. I danju i noću je bio u mojim mislima. Pisao sam i sanjao o Njemu, i Njega sam prizivao, veličao i slavio.

Prednost Utješitelja

Gospod Isus Ga je obećao. Rekao je: „Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da Ja idem; jer ako Ja ne idem, Utješitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću Ga k vama” (Jovan 16:7).

Dok je bio na zemlji kao čovjek Isus je u jednom trenutku mogao biti samo na jednom mjestu, ali kao Utješitelj može uvijek biti u svakom Božjem djetetu i na svakom mjestu; i bio je sa njima kroz sve vijekove. Bio je prisutan u zatvorima i progonstvima. U kojoj mjeri je kod svakog pojedinca bio priznat i cijenjen, s tolikom mjerom se objavio svakom posebno.

Utješitelj je divan! Smiruje oluje! Kakve samo pobjede odnosi! Pred Njegovom moći nes-

---

taje iskušenje, koje je izgledalo nemoguće savladati. Strasti, koje ništa drugo nije moglo ukrotiti, nestaju po Njegovom naređenju. Grijesi, koje tijelo nije moglo da savlada, izgubili su svoju moć pod vladom Svetoga Duha. Kakva je to utjeha, kakvo oslobođenje od nervne napetosti! Kako On zna da utješi dušu, izmučenu iskušenjima!

Iscjeljenje i nova stvarnost

Ti si sagriješio. To je stari grijeh koji nad tobom ima moć. Ponovo, i ponovo si izdao Boga. Svaki put si se kajao, žalio si i ponovo se odlučio da ideš za Bogom, i ponovo si davao obećanja. Uprkos svemu tome – ponovo si pao. Konačno, kao davljenik u tami očaja okrenuo si se ka Duhu. Krv je sve oprala i očistila. Duh je sve ispunio. Dobio si oproštenje, oslobođenje i sigurnost, ali ti sam sebi ne možeš da oprostiti.

Ne možeš da zaboraviš. Sjećanje na izgubljene ideale te jako muči. Na kraju dolazi dublje iskustvo i ti si jednostavno izgubljen u Njemu. On djeluje jako nježno, iscjeljuje izmučeno srce, vida rane. Obuhvata te nova stvarnost – Utješitelj. Tako sviće dan i nestaju sve sjenke.

Mir usred oluje

Našao si se u teškoći. Prijatelji su prenosili o tebi loše vijesti. Kako to boli! „I čovjek mira mog, u kog se uzdah, koji jeđашe hljeb moj, podiže na me petu” (Ps. 41:9). Širili su o tebi laži. U svemu tome, kao nijema ovca, poučen od Boga, ti si imao mir, nijesi otvorio svoja usta. Kad odjednom – Bog sudi.

Međutim, ognjena peć tvojih kušnji, kroz koju si morao da prođeš, pokazala se kao blagoslov. Kao saučesnik u Njegovom trpljenju počeo si da upoznaješ djelovanje „drugog Utješitelja”. Duh Sveti više nije nestalan, tajanstveni uticaj, ne, On je postao tvoje živo, radosno iskustvo.

Oh, kako samo On oporavlja umorno srce! Kako ti samo nježno šapuće: Mir, mir, smiri se! Kada počivaš u Njegovom, nadzemaljskom miru, iako neprijateljske strijele divljački lete svuda oko tebe, smiješ da se raduješ jer znaš, da je sve u redu. Aliluja!

Samoća i Božji dar

Vjerovatno si bivao sam, daleko, daleko od onih koje si ljubi. Samoća je već bila neizdrživa, usamljenost i svakodnevne

brige su te polako uništavale. Činilo ti se da više nikad neće svanuti novi dan. Ili će odjednom da se probudi uspomena iz maglovitih sjenki zaboravljene prošlosti, san koji se nikad nije ostvario.

Prošle su godine, došla su nova iskustva – ali zaboraviti jednostavno nije bilo moguće. A kada si dozvao viđenje davno prošlih vremena, srce stenje i ti osjećaš, što je to, biti sam, ah, tako sam!

Baš tada je Bog podigao tvog duha, da pokušaš da se osloniš na Duha Svetoga. Priznao si Ga i predao Mu se u potpunosti. Njegovom vođstvu. Pošto ti je potrebna utjeha, Duh će ti se objaviti kao Utješitelj. Više nisi sam. Imaš „Drugoga” pored sebe, koji je neprestano s tobom, i danju i noću. Tvoja prva jutarnja misao je bila: On; i zadnja misao prije sna: On. On je postao stvaran, toliko stvaran. On, Duh Sveti, Utješitelj.

Utjeha nad grobom

Tama. Ponoć. Posljednji rastanak, posljednji stisak ruke i neko ko ti je drag, koga voliš kao vlastiti život, nestaje, a ti ostaješ u krajnjem očaju, ostav-

ljen. Sa uznemirenim srcem, kao kroz san prolaziš strašnom presudom smrti, sahranom. Odlaziš od otvorenog, hladnog groba koji sakriva ono što ti je bilo na zemlji najmilije i najdraže. Glasno uzdišeš u svom bolu i ne znaš kako ćeš još da živiš.

Dani dolaze i odlaze. Duga, tamna noć, kada sve spava i hiljade slika dragih lica se okreću u tvojim mislima i samo množe tvoje muke a ne donose utjehu. Prijatelji ne mogu pomoći. I religija te je prevarila. Crkva te neće utješiti. Čini ti se da je Bog udaljen. O, koliko ti je samo potreban dodir uvenule ruke, sa čežnjom očekuješ da ćeš čuti glas, koji je zauvijek zanijemio.

Jednog dana čuješ – o, kakvog li divnog dana – čuješ o Utješite-lju, koga je poslao Bog, upravo za takve kušnje kakve su tvoje. Najprije zbunjeno stojiš kao ukopan u nesigurnosti, ne znajući kako da Ga pridobiješ.

Počinješ da čitaš obećanja o tom Drugom koga Otac šalje. „I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugoga Utješitelja da bude s vama uvijek” (Jovan 14:16). Tvoja pažnja je potpuno

usredsređena na ovo. „Da li je to moguće?” - pitaš se. „Pa to je upravo to što mi je potrebno. Oh, kad bih samo znao kako to dobiti.” I čitaš dalje. Naglo te obasjava svjetlost. Sada znaš – to je On.

Bog budi tvoj duhovni pogled i uskoro se raduješ u Njemu, u Utješitelju. Na tvoje zaprepašćenje tuga je potpuno nestala, žalost srca takođe, tvoja misao je izmijenjena. Shvataš što si izgubio, ali suze, koje sada liješ, su suze zahvalnosti i hvale, suze radosti u Svetome Duhu. Tvoji najdraži se nisu vratili, ali Drugi, Utješitelj, ispunio je tvoje

srce i postao ti je vrjedniji od svega ostalog. Gubitak ostaje, ali praznina u srcu je ispunjena i sve je u najboljem redu.

Tako je to bilo u prvoj crkvi. „Hođahu u strahu Gospodnjem, i umnožavahu se utjehom Svetoga Duha” (Djela 9:31). On je bio Utješitelj tada, On to želi da bude i danas. Bez Njega je teško, ali sa Njim nije. Kakva ljubav! Ljubljeni, On ti je potreban. Zaista, bez Njega nećeš nikad nigdje stići. Zašto da živiš a da nemaš puninu Božjega Duha?

Oswald J. Smith

Iz knjige SVETI DUH NA DJELU

**A PO OVOME ZNAMO DA JE ON U NAMA:
PO DUHU KOJEG NAM JE DAROVAO.**

PRVA JOVANOVA POSLANICA 3:24

ἀγάπη
AGAPE

STARA OLUPINA

Bio je to mali grad i jedan običan dječak u njemu. Odrastao je uz oca i majku koji su pripadali takozvanoj radničkoj klasi. Za svoj osmi rođendan dobio je od oca malu igračku - automobil, i saznao je tada šta znači zaljubiti se na prvi pogled. Noćima ga je otac uspavljivao pričama o trkačkim automobilima, o trkama i herojima koji su na njima pobjeđivali, o ljudima koji su cio svoj život posvećivali izradi tih auta, o čitavom procesu njihove izrade i sreći kada se okrene ključ i čuje zvuk paljenja.

Sate poslije škole bi provodio u očevoj garaži gledajući kako njegov otac uporno pokušava da osposobi za vožnju jedan automobil koji je već odavno pregazilo vremenom. Komšije, dru-

govi iz škole, pa i po koji rođak koji je slučajno zalutao tuda nisu razumjeli njihovu strast prema automobilima, i kao što to obično biva usljed nedostatka razumijevanja, ono što su dobijali od njih bio je samo podsmijeh, negodovanje i savjeti da se manu ćoravog posla jer će im život inače proći uzalud.

Prolazili su dani, mjeseci, godine i u staroj garaži više nije bio onaj dječak, već stariji čovjek u isto toliko starom radničkom odijelu. Sjedio je na stolici i u tišini posmatrao auto, prikupljajući snagu da ustane i makar još jednom baci pogled pod haubu.

„Ha-ha, pa ti i dalje pokušavaš! Rekao sam ti da ta olupina nikada neće upaliti” – čulo se sa ulaza u garažu.

Čovjek je podigao glavu i ugleda svog prijatelja iz škole, kome je očigledno njegova ljubav prema automobilima i dalje bila smiješna.

Smirenim glasom je odgovorio: „Moje je da pokušavam, a to da li će da upali ili ne... vidjećemo.”

Prijatelj mu je na to rekao: „Eh, budalo stara, cio svoj život si posvetio tom autu pokušavajući da ga popraviš, a čak ni tvom ocu prije tebe to nije uspjelo. Mogao si to vrijeme koje si imao u životu mnogo bolje iskoristiti, a ti si ga protraćio na glupu gomilu metala. Ništa dobro ti ta tvoja tvrdoglavost nije donijela, umrijećeš pokušavajući, a da ništa nisi postigao... ha-ha.”

Čovjek se nasmiješio, a oči su mu zablistale kao kada mu je bilo osam godina i rekao je: „Prije 50 godina sam upoznao svoju ženu kada joj je automobil stao nedaleko od moje garaže, a ja ga popravio zahvaljujući znanju koje sam stekao radeći

na ovom autu. Posao na kojem sam dočekaio penziju dobio sam savjetujući jednog gospodina koji automobil je najbolje da kupi shodno njegovim zahtjevima. Bio je to novi model ove ‘olupine’. Sin mi je prvi put progovorio ‘tata’, dok smo sjedili u ovom automobilu, a ja mu pričao gdje sve može da se odveze. Ova stara olupina donijela mi je sva čuda ovog svijeta...i svako-ga dana kada okrenem ključ, ona u mom srcu uvijek upali iz prve.”

* * *

Stvari za koje u životu mnogo godina radimo, za koje se zalazemo i trudimo, možda se i ne ostvare, ali ono što dobijamo na tom putu, daje našem životu smisao i čini ga potpunim.

::

DIVLJE GUSKE

1. Kada svaka divlja guska zamahne krilima u letu, tako stvori zamah uzdignuća za pticu koja leti iza nje. Leteći u obliku slova V, jato može letjeti 71% dalje, nego da svaka ptica leti sama.

Pouka: Ljudi koji putuju u istomu smjeru, povećani osjećajem zajednosti, brže će i lakše stići tamo gdje su se uputili, ako se oslone na međusobne zamahе i napredovanja.

2. Kad god se neka guska odvoji od jata, ona smjesta osjeti teškoću i otpor, koji se jave kod samotničkoga leta, pa se hitro vraća u jato na svoje mjesto, da bi se i dalje koristila silom uzdizanja koju stvara ptica neposredno ispred nje.

Pouka: Kad bismo imali toliko razuma koliko divlje guske, ostajali bismo u jatu, predvođenom onima koji vode tamo gdje i sami želimo stići.

3. Kada se guska predvodnica umori, ona se pomjeri nazad, a

druga guska tada preuzima vodeću poziciju.

Pouka: Isplati se ako pri teškim zadaćama izmjenjujemo i dijelimo vodstvo - kako s ljudima, tako i s guskama. Međusobna je zavisnost od pomoći.

4. Divlje guske iz zadnjih redova gaču kako bi obodrinele čelne letačice da održe brzinu leta.

Pouka: Moramo biti sigurni da "gakanje" iz zadnjih redova pruža podršku onima naprijed.

5. Kada se neka guska razboli, kad ju rane ili obore na zemlju, dvije se druge guske odvajaju iz jata i slijeću zajedno s njom da bi joj pomogle i štatile ju. Ostaju s ugroženom guskom sve dotle dok se ova ne oporavi ili dok ne uquine. Tada uzlijeću da bi nastavile put same, gledajući da se usput priključe nekom drugom jatu ili da dostignu svoje.

Pouka: Kad bismo imali toliko razuma koliko divlje guske, ostajali bismo jedni uz druge, kao što one čine.

::

PROROŠTVA

biblijske činjenice koje bi današnji sudovi priznali

Isus je posjedovao razne „potvrde”, poput akreditivnih pisama, kojima je potkrijepio svoje tvrdnje da je Mesija, Božji Sin. Želio bih da obradim jednu takvu potvrdu koja se ne spominje često, ali je neobično snažna – ispunjenje proročanstava u Njegovom životu.

Isus se stalno pozivao na starozavjetna proročanstva kojima je potvrđivao svoje tvrdnje da je Mesija. U Poslanici Galatima 4:4 piše: „Ali kada dođe punina vremena, posla Bog svoga Sina, rođena od žene, rođena pod Zakonom.”

Ovdje se spominju proročanstva koja su se obistinila u Isusu Hristu. „I poče od Mojsija te, slijedeći sve proroke, protumači im što se na Njega odnosilo u svim Pismima” (Luka 24:27). Isus im je rekao: „Ovo je ono što sam vam govorio dok sam još bio s

vama. Trebalo je da se ispuni sve što je o Meni pisano u Mojsijevom zakonu, u Prorocima i Psalmima” (Luka 24:44). Rekao je i ovo: „Jer kad biste vjerovali Mojsiju, vjerovali biste i Meni. On je, naime, o Meni pisao” (Jovan 5:46-47). „Avram, otac vaš, treptio je od radosti u želji da vidi moj Dan” (Jovan 8:56).

Apostoli i novozavjetni pisci stalno su govorili o ispunjenim proročanstvima da podupru Isusove tvrdnje da je Božji Sin, Mesija, Spasitelj. „Ali Bog je tako ispunio što bijaše unaprijed najavio preko svih proroka, da će Njegov Mesija (Hristos) trpjeti” (Djela apostolska 3:18). „Pavle, po svom običaju, uđe o namo te je tri subote raspravljao s njima na temelju Pisama, tumačeći i dokazujući kako je trebalo da Mesija trpi i vaskrsne od mrtvih. A taj Mesija - govorio je -

jest Isus koga vam ja navješćujem” (Djela apostolska 17:2-3). „Predao sam vam najprije ono što sam primio: da je Hristos, saglasno Pismima, umro za naše grijeha (drugim riječima, Hristova je smrt prorokovana u Starome zavjetu), da je pokopan, da je treći dan, saglasno Pismima, vaskrsnuo...” (1. Korinćanima 15:3-4).

Stari zavjet sadrži 60 opširnijih mesijanskih proročanstava i približno 270 manjih koja su se obistinila u jednoj osobi, Isusu Hristu. Dobro je pogledati sva ta proročanstva koja su se ispunila u Isusu kao dio Njegovog imena i „adrese”. Možda nikada nijeste shvatili koliko su važne pojedinosti vašeg imena i „adrese” - a ipak vas te pojedinosti razlikuju od četiri milijarde ljudi koji naseļavaju ovaj planet.

Adresa u istoriji i račun vjerovatnoće

Bog je s najvećom pažnjom i preciznošću napisao u istoriji „adresu” svojega Sina kako bi Ga izdvojio kao Mesiju, Spasitelja čovječanstva, od bilo koga ko je ikad živio na ovom planetu - u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Ta „adresa” može se naći u Starome zavjetu, u dokumentu pisanome u razdoblju dužem od 1000 godina, koji sadrži više od

300 navoda u vezi s Isusovim dolaskom na zemlju. Prema računu vjerovatnoće, šanse da se u jednoj osobi ispuni svih 48 proročanstava su svega jedan naprema deset na 157. potenciju (ili 1:10¹⁵⁷).

To je još složenije ako se uzme u obzir činjenica da su sva proročanstva o Mesiji iznesena najmanje 400 godina prije nego što se On pojavio. Neki će prigovoriti da su ta proročanstva napisana nakon Hristovog doba i tako prilagođena da se čini kao da se poklapaju s Njegovim životom. To bi moglo zvučati logično, sve dok ne shvatite da je Septuaginta, grčki prevod Staroga zavjeta s hebrejskog, nastala oko 150-200 godina prije Hrista. Taj grčki prevod pokazuje da je postojao vremenski razmak od najmanje 200 godina između zapisanog proročanstva i njegovoga ispunjenja u Hristu.

Možemo sa sigurnošću reći da je Bog napisao tu „adresu” u istoriji koju je mogao ispuniti jedino Mesija. Bilo je oko četrdeset tendenata na ime jevrejskog Mesije, ali samo jedan - Isus Hristos - pozvao se na ispunjeno proročanstvo kako bi potkrijepio svoje tvrdnje. Jedino Njegove preporuke podupiru proročanstva.

Koje su pojedinosti spomenute u proročanstvima? Koji su doga-

đaji morali prethoditi pojavi Božjeg Sina?

Na početku moramo zaviriti unatrag, u Knjigu Postanka 3:15. Tu nalazimo prvo mesijansko proročanstvo. U cijelome Svetom pismu samo je jedan Čovjek rođen od „sjemena ženinog” – svi su drugi rođeni od sjemena muškarčevog. Tu se spominje Onaj koji će doći na svijet i razbiti djela Satane („glavu satirati”).

U Knjizi Postanka u 9. i 10. poglavlju ta se „adresa” još više sužava. Noje je imao tri sina, Sema, Hama i Jafeta. Danas svi narodi mogu tražiti svoje korijene u toj trojici. Tom izjavom, Bog je uspješno izbacio dvije trećine ljudi iz mesijanske linije. Mesija će doći iz Semovog potomstva. Slijedeći dalje, dolazimo do godine 2000. prije Hrista. Tu nalazimo kako Bog poziva čovjeka imenom Avram da ode iz Ura haldejskog.

S Avramom je Bog bio još određeniji izjavljujući da će Mesija biti jedan od njegovih potomaka (Postanak 12; 17; 22). Svi narodi na zemlji biće blagosloveni kroz Avrama. Kada je Avram dobio dva sina, Isaka i Ismaila, mnogi

su Avramovi potomci bili isključeni kad je Bog odabrao njegovog drugog sina Isaka (Postanak 17; 21).

Isak je imao dva sina, Jakova i Isava, i zatim je Bog odabrao Jakova (Postanak 28; 35:10-12; Brojevi 24:17). Jakov je imao dvanaest sinova od kojih je nastalo dvanaest Izraelovih plemena. Zatim je Bog izdvojio Judino pleme za svoj mesijanski cilj i isključio jedanaest dvanaestina Izraelovih plemena. I od svih porodica u Judinom plemenu samo je Jišajeva porodica bila Božji izbor (Isaija 11:1-5). Tu se već nazire složenost te vjerovatnoće. Jišaj je imao osmoro djece i kako čitamo u 2. Samuelovoj 7:12-16 i u Jeremiji 23:5, Bog je isključio sedam osmina Jišajeve porodice iz mesijanske loze. Čitamo da će Božji čovjek biti ne samo rođen od ženinog sjemena, poticati od Sema, od jevrejske rase, od Isaka, Jakova, iz Judinog plemena, nego će biti i iz Davidovog doma.

Proročanstvo iz 1012. godine prije Hrista (Psalam 22:6-18; Zaharija 12:10; uporedite s Posl. Galatima 3:13) takođe pretskazuje da će ruke i stopala tog Čovjeka biti probodene (tj. biće

razapet). Taj opis napisan je 800 godina prije nego što su Rimljani izvršili taj okrutan čin.

Isaija (7:14) dodaje da će biti rođen od djevice: prirodno rođenje, ali natprirodno začeće, postupak izvan moći ljudskog planiranja i upravljanja. Nekoliko proročanstava u Isaiji i Psalmima (Isaija 8:14; 28:16; 49:6; 50:6; 52:53; 60:3; Psalm 22:7,8; 118:22) opisuje društvenu klimu i način na koji će se ljudi suočiti s Božjim čovjekom - Njegov narod, Jevreji, odbaciće Ga, a pagani će povjerovati u Njega. Doći će i Njegov preteča (Isaija 40:3; Malahija 3:1), glas u pustinji, onaj koji će pripremiti put Gospodinu, Jovan Krstitelj.

Trideset srebrnjaka i tačno vrijeme dolaska

Uočite takođe i sedam ogranaka tog proročanstva (Zaharija 11:11-13; Psalm 41; uporedite s Jeremija 32:6-15 i Matej 27:3-10) koji još više sužava cijeli slučaj. Bog ističe da će Mesija biti: (1) izdat, (2) od prijatelja, (3) za trideset (4) srebrnjaka bačenih (5) na pod (6) Hrama da se njima (7) kupi lončareva njiva.

U Miheju 5:2 Bog je isključio sve gradove svijeta i izabrao baš Vitlejem, s manje od 1000 stanovnika, kao rodno mjesto Mesije. Zatim je nizom proročanstava

odredio i vrijeme pojave tog Čovjeka. Na primjer, u Malahiji 3:1 i ostalim četirima starozavjetnim navodima (Psalam 118:26; Danilo 9:26; Zaharija 11:13; Agej 2:79) Mesija će se pojaviti dok još bude postojao Hram u Jerusalimu. To ima veliko značenje kad shvatimo da je Hram razoren 70. godine poslije Hrista i otada još nije obnovljen.

Tačna loza, mjesto, vrijeme i način rođenja; odnos naroda prema Njemu i izdaja; način Njegove smrti. To su samo djelići stotina pojedinosti koje čine „adresu” koja obilježava Božjeg Sina, Mesiju, Spasitelja svijeta.

Prigovor: Takvo ispunjeno proročanstvo je slučajno

„Pa ispunjenje tih proročanstava možete naći u slučaju Džona Ke-

---

nedija, Martina Lutera Kinga, predsjednika Nasera i drugih”, odgovara kritičar.

Da, jedno ili dva takva proročanstva možda se mogu primijeniti i na druge osobe, ali ne svih 60 glavnih proročanstava i 270 sporednih. Zapravo, nađete li koga, osim Isusa, živog ili mrtvog, na kojega bi se mogla odnositi barem polovina tih proročanstava u vezi s Mesijom, objavljena u knjizi Freda Džona Meldaua, *Messiah in Both Testaments* (Mesija u oba zavjeta), izdavačka kuća „Christian Victory Publishing”, daće vam nagradu od 1000 dolara.

Harold Hartzler, je bio član Američkog naučnog udruženja (*American Scientific Affiliation*), i u predgovoru knjizi Pitera W. Stonera je napisao: „Rukopis ove knjige „*Science speaks*“ (Nauka govori) pomno su pregledali članovi Odbora Američkog naučnog udruženja koji su ustanovili da je uopšteno uzevši, pouzdan i tačan u kontekstu naučnih podataka. Matematičke analize koje sadrži, temelje se na načelu računa vjerovatnoće, što je potpuno tačno, a profesor Stoner je primijenio ta načela na pravilan i uvjerljiv način”.

Navedene vjerovatnoće uzete su iz te knjige da pokažu kako

nije moguća nikakva slučajnost prema načelima računa vjerovatnoće. Stoner kaže, primjenjujući savremenu metodu računa vjerovatnoće na osam proročanstava, „kako je mogućnost da bi neki čovjek mogao živjeti do današnjeg dana i ispuniti svih osam proročanstava 1:10¹⁷”.

Da bi nam pomogao shvatiti tu klimavu vjerovatnoću, Stoner je to slikovito prikazao ovim primjerom: „Uzmimo 10¹⁷ srebrnih dolara i rasprostrimo ih po cijeloj državi Teksas. Njima bi se prekrilo cijelo to područje u visinu veću od pola metra. Označimo sada jedan srebrni dolar crvenom bojom i temeljno izmiješajmo svu količinu na cijelom području. Zavežite oči čovjeku i recite Mu da se kreće kuda god želi, ali mora pronaći označeni srebrni dolar i reći da je to onaj pravi koji se traži. Kakve su šanse da pronađe upravo taj dolar? Iste kao i one koje su imali proroci kada su napisali ta proročanstava, koja su se obistinila u jednom čovjeku, od njihovog doba do današnjeg dana.”

Ta su proročanstva bila ili inspirisana Bogom ili su ih proroci pisali prema vlastitoj inspiraciji. U zadnjem slučaju imali bi samo jednu šansu naprema 10¹⁷ da se ona ispune u bilo kojem čovjeku, ali ona su se ispunila u

Isusu Hristu. To znači da ispunjenje tih proročanstava već samo po sebi govori kako je Bog inspirisao pisanje tih proročanstava kojima nedostaje jedna mogućnost naprema 10¹⁷ da budu apsolutna.

Još jedan prigovor

Kritičari iznose i ovaj prigovor i kažu da je Isus svojevolumno nastojao ispuniti jevrejska proročanstva. Taj se prigovor čini uvjerljivim sve dok ne shvatimo da su mnoge pojedinosti u vezi sa Mesijinim dolaskom bile izvan domašaja ljudskog nadzora. Na primjer, mjesto rođenja. Kao da čujem Isusa u Marijinoj utrobi dok jaše na magarcu: „Mama, nećemo uspjeti...”

Kada je Irod upitao književnike i glavne sveštenike: „Gdje se treba roditi Hristos?” oni su odgovorili: „U Vitlejemu judejskom, jer je ovako pisao prorok...” (Ma-

tej 2:5). Vrijeme Njegovog dolaska. Način Njegovog rođenja. Judina izdaja i cijena izdaje. Način Njegove smrti. Ponašanje naroda prema Njemu, ruganje, pljuvanje, posmatranje. Bacanje kocke za Njegovu haljinu. Haljina koja nije bila rastrgnuta, itd.

Polovina proročanstava bila je izvan dosega Njegovog izbora. On nije mogao planirati da se rodi u Semovoj lozi, da bude Avramov potomak itd. Nije onda ni čudno da su se Isus i Njegovi apostoli pozivali na ispunjenje proročanstava kako bi potkrijepili svoje tvrdnje.

Zašto se Bog upetljao u sve te nevolje? Smatram da je htio da Isus ima sve moguće „potvrde” koje su Mu bile potrebne kad je došao na ovaj svijet. Ali ipak nas najviše oduševljava činjenica da je došao promijeniti ljudske živote. On je sam dokazao ispravnost stotina starozavjetnih proročanstava koja se odnose na Njegov dolazak. Jedino On može ispuniti najveće proročanstvo onima koji će prihvatiti obećanje novog života: „Daću vam novo srce, nov duh udahnut u vas!” (Ezekiel 36:26-28). „Dakle, ako je tko u Hristu, on je novi stvor; staro je nestalo, novo je, evo, nastalo” (2. Kori. 5:17).

Josh McDowell

PREUZMI KONTROLU NAD SVOJIM MISLIMA

„Mi rušimo mudrovanja i svaku uznositost koja se protivi bogopoznanju, te zarobljavamo svaku misao da je potčinimo Hristu.”

2. Korinćanima 10:5, NSP

Tvoj um je bojno polje na kojem se odlučuje o pobjedi ili porazu. Zbog toga apostol Pavle piše: „Zarobljavamo svaku misao da je potčinimo Hristu.”

Imaš izbor: ili ćeš ti upravljati svojim mislima, ili će tvoje misli upravljati tobom. Ili ćeš ti ukrotiti svoje misli, ili će tvoje misli ukrotiti tebe. Odakle dolaze misli? Odasvud. Ukoliko svakodnevno provodiš kvalitetno vreme sa Bogom u molitvi i čitanju Pisma, On će te usmeravati i voditi tvoje misli. U suprotnom, tvoje misli će voditi i usmeravati svet oko tebe.

Ne moraš prihvatiti svaku misao koja ti padne na pamet. Umesto toga, svaku misao treba da procenjuješ i meriš prema standardu Pisma, koje nas poziva na poslušnost Hristu. Evo

praktičnog primera: ukoliko neko povredi tvoja osećanja, odmah donesi odluku da nećeš zbog toga biti uznemiren dani-ma. U protivnom, to bi samo dalo priliku Satani da posije seme gorčine (pogledaj 2. Korinćanima 2:11).

Umesto toga, možeš odbaciti negativno razmišljanje i odbiti da ti ono oduzme mir i radost. Isto važi i kada se nalaziš u iskušenju. Najbolji način da pobediš pogrešnu misao jeste da je zameniš ispravnom. Ukoliko svakodnevno obnavljaš svoj um Božijom Rečju, tvoje razmišljanje će se menjati i počće da se usklađuje sa Pismom.

Tada će, iz dana u dan, oko tvojih misli biti uspostavljene i osnažene božanske granice i zaštita. Ova ograničenja te neće samo sačuvati od obmane i poraza, već će ti pomoći da živiš ugodniji i pobožniji život.

Bob & Debby Gass

Gore navedeno proučavanje Božije Reči
je intelektualna svojina udruženja
UCB hrišćanska misija.

ISUS TE POZIVA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.”
(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.”
(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista
kao svog Spasitelja i Gospoda,
onda Ga pozovi da to postane.***

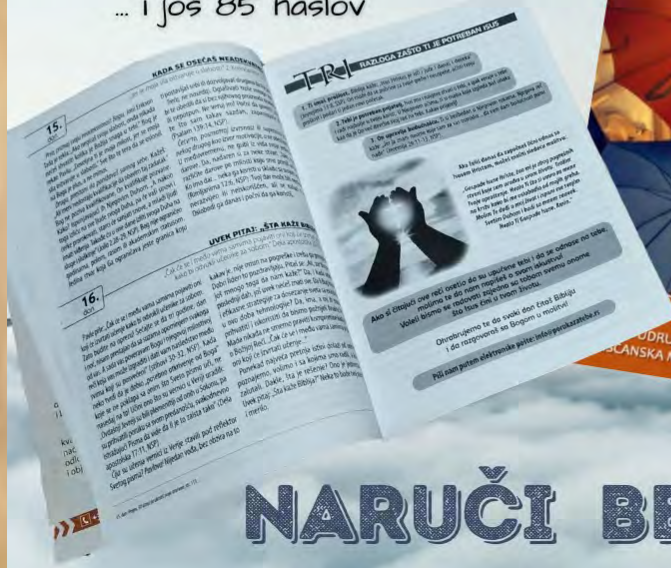

***Ako si Ga već pozvao u svoj život
da bude tvoj Gospod i Spasitelj,
onda pomози drugima da učine to isto.***

NOVA IZDANJA „PORUKA ZA TEBE”

Čitaćete:

- Zavisiš od Boga
  - Očekuj dobre stvari od Boga
  - Bog će ti priskočiti u pomoć
- ... i još 85 naslov

NARUČI BESPLATNO

NARUDŽBE

viber: +381600123586
www.porukazatebe.rs

Na YouTube kanalu **Ikonos Medija** očekuje vas raznovrstan hrišćanski sadržaj: tematski serijali, dokumentarni programi, sistematična proučavanja Svetog pisma, kao i kratke inspirativne poruke koje produbljuju veru i oplemenjuju svakodnevnicu. Svaka epizoda pruža priliku da osnažite veru, molitveni život i povežete se sa Bogom.

Pridružite nam se u duhovnom putovanju kroz reči Svetog pisma i teme koje podstiču mir u duši, blagoslov i radost svakodnevnog života.

НОВО издање

ИСУСОВ У СТРИПУ ЖИВОТ

стрип је бесплатан
примаоци плаћају поштанске трошкове
наруџбе ikonos.udruzenje@gmail.com